

20/01/2016

Recull de Premsa de dimarts i dimecres

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso
INTELLIGENCE TO SHINE

INDEX

PREMSA

2

INTERNET

35

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
20/01/16	AL RESCAT D'UN FOTÒGRAF / El Punt avui	6	1
20/01/16	MANEL ARMENGOL DESNONAMENT I RESCAT / La Vanguardia.cat	7	1
20/01/16	L'ARXIU DE MANEL ARMENGOL, SALVAT 'IN EXTREMIS' / Ara	8	1
20/01/16	EL FOTÒGRAFO MANEL ARMENGOL SALVA SU ARCHIVO PERO NO EVITA EL DESAHUCIO / Abc (Ed. Cataluña)	9	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
19/01/16	'SIX BILLION DOLLAR BABY' / Ara	11	1
19/01/16	CANAL SUR PERDERÀ 28 MILLONES EN 2016 TRAS RECIBIR 411 MILLONES EN TRES AÑOS / El Economista	12	1
19/01/16	LALIGA HAURÀ DE PERMETRE L'ACCÉS DE MEDIASET ALS ESTADIS / La Vanguardia.cat -Viure a Bcn	13	1
19/01/16	ANTENA 3 CONFON SANTI VILA AMB UN PERIODISTA FIGUERES. QUAN EXPLICAVA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN DE LA GENERALITAT, EL PROGRAMA ESPEJO PÚBLICO D'ANTENA 3 VA CONFONDRE EL FGUERENC SANTI VILA AMB EL PER / Hora nova	14	1
19/01/16	PERIODISME PER FORA / Diari de Girona	15	1
19/01/16	DUQUESA REPORTERA CATERINA ES PASSA AL MÓN DEL PERIODISME / El Periódico de Catalunya (Ed. Català)	16	1
20/01/16	CRUZADA CONTRA LOS MEDIOS "TRAIDORES A LA PATRIA" / El País	17	1
20/01/16	LA HBO DESEMBARCARÀ A ESPANYA / Ara	18	1
20/01/16	OTRO GIGANTE LLEGA A ESPAÑA: HBO / Abc	19	1
20/01/16	HBO PREPARA SU ESTRENO EN INTERNET EN ESPAÑA / El País	20	1
20/01/16	HBO DESAFIARÀ A NETFLIX Y TELEFÓNICA CON SU SERVICIO DE 'STREAMING' EN ESPAÑA / Cinco días	21	1
20/01/16	CUENTA ATRÁS PARA CONOCER A LOS FINALISTAS. Un comité de expertos reflexiona estos días sobre los proyectos de la competición de ABC para el emprendimiento / Abc	22	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
20/01/16	HBO LLANÇARÀ A ESPANYA UN SERVEI DE TELE PER INTERNET / La Vanguardia.cat -Viure a Bcn	23	2
20/01/16	UN ESTUDIO ASEGURA QUE LAS 'TELECOS' CRECERÁN POR LA TV, EL VÍDEO Y LA 'NUBE' / El Economista	25	1
20/01/16	JAIME CASTELLANOS DEJA VOCENTO TRAS LA SALIDA DE URRUTIA / El Economista	26	1
20/01/16	EL LECTOR EXPOSA SIN LENGUA DE SIGNOS EN TV3 / La Vanguardia.cat	27	1
20/01/16	CARMENA CRITICA "EL PODER EN LA SOMBRA" DE LA PRENSA Y "EL DESATINO" DE LOS JUECES (Madrid) / El País	28	1
20/01/16	HOLA, SEAN / El País	29	1
20/01/16	DESTITUIDO EL DIRECTOR DE ONDA MADRID POR UNAS DECLARACIONES / El País (Madrid)	30	1
20/01/16	'13TV' ESTRENA SU NUEVO CANAL EN PLENA SUBIDA DE AUDIENCIA / El Economista	31	1
20/01/16	DESTITUYEN AL DIRECTOR DE ONDA MADRID POR UNAS PALABRAS DE 2012 / Abc	32	1
20/01/16	FRANCE PRESSE OBRIRÀ OFICINA PERMANENT A COREA DEL NORD / La Vanguardia.cat -Viure a Bcn	33	1
20/01/16	JP MORGAN RECORTA LA RECOMENDACIÓN A MEDIASET / Cinco días	34	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

L'Arxiu Nacional decideix vetllar pel fons de Manel Armengol el mateix dia que s'encenen les xarxes socials per la precària situació econòmica que està patint

Al rescat d'un fotògraf

Maria Palau
BARCELONA

El pròxim 25 de gener, Manel Armengol (Badalona, 1949), puntal del fotoperiodisme català, haurà de marxar del seu pis de l'Eixample perquè ja no pot pagar el lloguer. Més enllà del drama que suposa quedar-se sense llar, en el cas d'Armengol s'hi suma una altra càrrega: perd l'espai on guardava el seu arxiu, format per 150.000 negatius, el treball de tota una vida. Un llegat particular però impregnat d'imatges de molts moments viscuts col·lectivament. Amb especial sentiment, els de la Transició.

Les xarxes socials, forces de pressió per canviar l'estat de les coses, van bullir durant tot el matí d'ahir després de la periodista Jordi Rovira publicà al diari *Report.cat* del Col·legi de Periodistes un article en què denunciava la situació que està patint Armengol: "I ara, on deixo el meu arxiu?". La indignació era màxima, fins al punt que la reacció institucional va arribar al cap d'unes hores. L'Arxiu Nacional va fer públic en un comunicat que assumirà la custòdia del fons. El centre té previst incorporar aquest mateix divendres l'arxiu del veterà fotoperiodista, "en qualitat de dipòsit provisional i preventiu".

"L'ingrés es produeix davant la peremptòria situació en què es troba el fons, donades les circumstàncies personals del fotògraf, que podrien comportar la dispersió dels documents", hi afegeix la nota. Armengol va picar la porta de la institució fa prop de dos mesos per conèixer les possibilitats per a la preservació del seu material.

Manel Armengol, en una imatge d'arxiu ■ ORIOL DURAN

Imatge icònica de Manel Armengol: repressió policial en una manifestació del 1976 ■ M.A.

"Fruit d'aquell primer contacte, els tècnics de l'arxiu han fet una primera valoració. En aquests moments, s'està explorant quines fórmules són les més adequades per a la conservació, salvaguarda,

comunicació i difusió del fons", conclou el comunitat. De moment, fins que no es resolgui tot el procés, no percebrà cap compensació econòmica. També ha arribat a un acord amb la galerista Ana Mas per

desar les còpies en paper a la seva galeria de l'Hospitalet de Llobregat.

Armengol anirà a viure ara a una petita cabana de fusta de 24 m² a Tiana. L'escarrassada pensió de jubilat no dona per a més.

llor que a casa meva", explicava ahir a aquest diari. Les raons per les quals ha arribat a aquest panorama tan límit són "múltiples". La crisi no és l'única. El fenomen digital, amb l'entrada a escena de masses de fotògrafs, tam-

Armengol, que se n'ha d'anar a viure a una cabana, no sabia on desar el seu immens arxiu

bé ha determinat molt la seva deriva. I el desempar institucional i la manca d'una política de gestió dels arxius dels grans fotògrafs del país també hi té alguna cosa a dir.

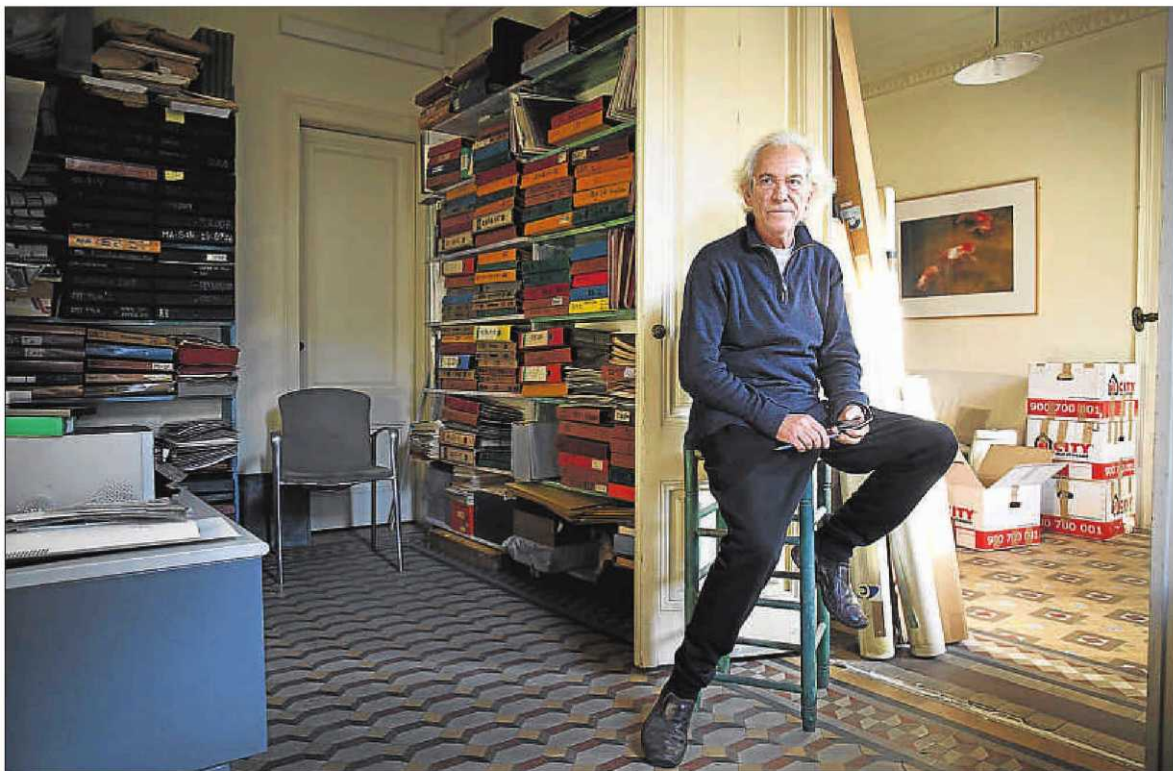
"Et diria que és un problema de molta gent de la meua generació. Mira en Mariscal... Ens hem quedat penjats." Han estat a dalt de tot i ara s'han fumat una senyora patacada. Armengol no es queixi. Es veu vivint tranquil a Tiana - "obro la porta i tinc un paisatge meravellós davant meu que no tenia al carrer Pau Claris". I no pensa deixar pas la càmera. Això sí, té la convicció que tanca definitivament una etapa. Aquest febrer farà 40 anys la seva fotografia més coneguda i reconeguda, la que va fer el 1976 al passeig de Sant Joan d'una manifestació per les llibertats que va acabar amb un ball de bastons policial. Imatge icònica que van publicar rotatius estrangers de gran tirada. "Em desprec del meu arxiu en el moment en què es compleix aquest aniversari. Per mi això és un final de cicle, i em fa feliç", conclou. ■

"És un moment dur, però n'he passat d'altres que, després, són canvis en positiu. D'aquesta no sabia com m'en sortiria, però la trucada de l'Arxiu Nacional m'ha deixat tranquil. Estic molt content. No sabia què fer amb el meu arxiu i ara sé que estarà mi-

L'Arxiu Nacional de Catalunya acollirà en dipòsit el fons del fotògraf per evitar que es dispersi

Manel Armengol, desnonament i rescat

El fotògraf Manel Armengol ahir a l'arxiu del seu habitatge de Barcelona, d'on ha estat desnonat

TERESA SESÉ
Barcelona

M'he tret un pes de sobre immens... La situació ja era molt angoixant", confessava ahir el fotògraf Manel Armengol (Badalona, 1949), visiblement alleujat després de saber que finalment l'Arxiu Nacional de Catalunya (ANC) custodiarà l'arxiu de 150.000 imatges, el treball de tota una vida. L'angoixa va començar fa unes quantes setmanes, quan li van comunicar que seria desnonat per impagament del pis de lloguer on ha viscut els darrers vint anys a Barcelona –un habitatge ampli i lluminós de 175 metres quadrats al carrer Pau Claris– i que al nou domicili –una petita cabana familiar de poc més de 40 m² al mig del camp, a Tiana– l'arxiu fotogràfic

no hi cabria. On el podia deixar?

La notícia, donada ahir a conèixer per Jordi Rovira a Report.cat, del Col·legi de Periodistes, va disparar des de primera hora totes les alarmes a les xarxes socials i a mig matí, mentre Armengol continuava fent caixes per a la mudança, va rebre una trucada de la cap de l'àrea d'imatges de l'Arxiu Nacional de Catalunya, Imma Navarro, en què li comunicava que en els propers dies tècnics de l'ANC aniran a recollir el fons i que, en qualitat de "dipòsit provisional i preventiu", quedarà guardat a les seves dependències de Sant Cugat. "És curiós –diu Armengol–. Els fotògrafs que vam treballar amb tècnics analògics sempre vam tenir la il·lusió que l'arxiu seria la nostra taula de salvació quan arribés l'hora de jubilar-se. Però de sobte s'havia convertit en una llosa que pesava molt...".

Manel Armengol, autor de les

Més que una icona de la transició

■ Periodista independent abans de consagrar-se com a reporter gràfic, Manel Armengol sap les voltes que dona la vida i com, de vegades, un tràngol s'acaba convertint en un regal inesperat. L'1 de febrer es compleixen 40 anys de les fotografies que va fer de les manifestacions pro amnistia del 1976, avui convertides en un referent iconogràfic de la transició. "Allò em va fer rodar com a fotògraf pel món, i tot i això ara sóc aquí, a punt de ser desallotjat perquè no puc pagar el lloguer". Va treballar durant molt de temps als EUA i la Xina com a enviat especial o

corresponsal d'*Interviú* i *Primera Plana*, fins que el 1983 un accident de cotxe el va treure de circulació. Viu en un apartament de la Pedrera (25.000 pessetes al mes) i va aprofitar la falta de mobilitat al carrer per pujar a les nits fins a la terrassa de l'edifici i captar els reflexos de la lluna i de la ciutat sobre les xemeneies de Gaudí (*El jardí dels guerrers*). "Sentia que havia mort i en realitat estava tornant a néixer", recorda. Va ser un canvi radical de la seva feina que després continuaria amb sèries com *Fuego*, *Elementos*, *Herbarium* o *Terra*.

fotografies de les manifestacions del febrer del 1976 (la imatge de la policia carregant brutalment contra els que demanaven "llibertat i amnistia" al passeig de Sant Joan, de les quals van parlar des del *Paris Match* fins a *The New York Times*, passant per *Der Spiegel*), té 65 anys i cobra una pensió per jubilació com a autònom de 634,50 euros. "Vas somiant, vas vivint, vas treballant i penses que sempre serà així... La Colita fa molt de temps que em deia: 'Espavila't, cony, espavila't'. Però no ho sé, la meua manera de ser... I ara ja ho veus, ni

"L'únic que tinc és el meu arxiu, i no el vull pas regalar", diu el fotògraf, que cobra una pensió de 634,5 euros

tan sols puc formar part de la PAH perquè tampoc no he tingut la possibilitat de ser propietari".

Aquests últims anys s'han aturat els encàrrecs, la seva galeria de tota la vida, Tagomago, va tancar portes i ara forma part de l'escuderia d'Ana Mas Projects, però no vol ni sentir parlar d'exposicions en galeries comercials... "Fa quatre anys sí, venies i recuperaves la inversió. Avui exposar significa gastar-se diners... L'únic que tinc és el meu arxiu, i no el vull pas regalar".

Fa uns quants mesos va iniciar converses amb l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona i amb l'Arxiu Nacional de Catalunya. Aquest últim "s'ha plantejat la possibilitat d'adquirir-lo, però encara no hi ha cap proposta sobre la taula i, en tot cas, ja em van dir que mai abans del 2017", explica. La setmana entrant s'entrevistarà amb el director del MNAC, Pepe Serra, per parlar de la destinació de les còpies en paper. Res en el seu discurs no sona a queixa.

Envoltat de caixes, encara per embalar les escultures que ell mateix fa amb les branques de les oliveres de Tiana, només té agraïment per les mostres de solidaritat que aquest matí no paren d'arribar-li al telèfon mòbil. "Potser tot plegat és el començament d'una vida millor", diu amb confiança. ●

L'arxiu de Manel Armengol, salvat 'in extremis'

LAURA SERRA
 BARCELONA

Les imatges dels grisos carregant contra manifestants indefensos que demanaven "llibertat, amnistia, Estatut d'Autonomia" en la Barcelona del 1976 van convertir en fotoperiodista Manel Armengol (Badalona, 1949). Les fotografies van fer la volta al món gràcies a mitjans com el *New York Times* o *Paris Match*, perquè cap capçalera del país es va atrevir a publicar-les. Fins ahir, aquells documents únics, que testimonien l'inici de la Transició fa 40 anys, estaven en perill d'extraviar-se junt amb tot

l'arxiu del fotoperiodista.

Per motius econòmics, Armengol s'ha vist obligat a canviar el pis de la dreta de l'Eixample on ha passat mitja vida per un espai molt més petit i, per tant, a buscar una ubicació a les 150.000 fotos que hi conservava, totes en material analògic (negatius i diapositives). Fa dos anys que va començar a rumiar quina institució es podria fer càrrec del material, però no s'ho plantejava "d'una manera immediata". En haver de deixar el pis aquest gener, fa dos mesos va accelerar les converses amb l'Arxiu Nacional de Catalunya, però sense obtenir cap resposta concreta. "Les institucions són lentes, si no

La manifestació de l'1 de febrer del 1976 és una icona de la Transició i d'Armengol.

MANEL ARMENGOL

tens una situació d'emergència i no surts als mitjans", deia ahir, en una pausa en el trasllat. Va ser un article publicat a Report.cat, un portal del Col·legi de Periodistes, el que va despertar la solidaritat del sector i va desencallar el cas: al

cap de poques hores l'Arxiu Nacional de Catalunya anunciava que ingressaria aquesta mateixa setmana el fons de Manel Armengol "en qualitat de dipòsit provisional i preventiu" pel seu valor patrimonial i davant el risc "de dispersió dels documents".

En un futur, Armengol, que s'acaba de "jubilar amb una pensió molt petita d'autònom", espera negociar amb l'administració "una certa compensació econòmica" per les fotografies, que abasten quatre dècades i inclouen un ventall temàtic molt variat, des de la fotografia social de la Transició fins a fotografia artística i d'arquitectura, passant per viatges als Estats Units i la Xina als 70. "No puc fer una donació perquè no tinc altre mitjà de vida -explicava-, però hi ha moltes fórmules i condicions". El seu objectiu és que es conservin, es cataloguin i s'exposin. —

Patrimonio

El fotógrafo Manel Armengol salva su archivo pero no evita el desahucio

ABC BARCELONA

La Genealitat, a través del Arxiu Nacional de Catalunya, se hará cargo de la protección y conservación del fondo fotográfico del fotoperiodista Manel Armengol de manera provisional y preventiva, informó ayer la Conselleria de Cultura en un comunicado. La finalidad de esta medida es garantizar los valores patrimoniales del fotoperiodista, ya que «dadas sus circunstancias personales pueden comportar la dispersión de los documentos».

El anuncio llega poco después de que el fotoperiodista explicase en una entrevista en la revista «Repor.cat», plataforma digital del Colegio de Periodistas de Cataluña, su delicada situación económica y anunciase que el próximo día 25 será desahuciado de su piso del Eixample de Barcelona, donde guarda un archivo formado por 150.000 fotografías de alto valor histórico y medio millar de libros. El fotógrafo tendrá que mudarse entonces a una pequeña cabaña de madera de poco más de 24 metros cuadrados en Tiana (Barcelona), un espacio al que, por motivos obvios, no le podrán acompañar todas las cajas en las que guarda su producción fotográfica.

Fotógrafo de la Transición

El propio Armengol se puso en contacto con el Arxiu Nacional de Catalunya hace un par de meses para conocer las posibilidades de conservación patrimonial de su fondo fotográfico, pero la situación de provisionalidad del Gobierno catalán dejó el asunto en suspenso. Ahora, y ante el riesgo de que el fondo documental pueda dispersarse, el ingreso de la documentación se hace de acuerdo con lo que prevé la Ley 10/2001 de Archivos y gestión de documentos de Catalunya en sus artículos 14 y 23.2 y de momento no implica otro compromiso por parte de la institución.

En este sentido, los técnicos del Arxiu hicieron una primera valoración del material y actualmente, junto con los representantes del fotógrafo, están explorando las fórmulas más adecuadas para la conservación, defensa y comunicación y difusión del fondo fotográfico.

Armengol es conocido por sus trabajos durante la Transición y fue, entre otros trabajos, corresponsal en Estados Unidos (1978 y 1979) y enviado especial en China, Birmania, México, Argelia y Perú, pero un accidente en los 80 lo apartó del fotoperiodismo y se dedicó a la fotografía de arquitectura.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

'Six billion dollar baby'

Netflix anuncia que es gastarà 6.000 milions de dòlars en la producció i la compra de sèries i pel·lícules

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

Ted Sarandos afronta el 2016 amb la comoditat de tenir un dels talonaris més ben dotats de la indústria. El cap de continguts de Netflix anunciava diumenge que la companyia de vídeo sota demanda, present a Espanya des de l'octubre, té previst gastar 6.000 milions de dòlars en sèries i pel·lícules. La xifra de nou zeros pot resultar marejadora per al ciutadà corrent i certament ha causat un sotrac en el sector, que comença a preguntar-se si realment hi ha mercat per a tanta televisió. La resposta de Sarandos no denota, tanmateix, aquest temor: "No creiem que hi hagi massa televisió. I si n'hi ha massa, serà algú altre qui haurà de frenar, perquè nosaltres tenim grans plans per al 2016 i més enllà", explicava en el decurs d'un acte de l'Associació de Crítics de Televisió dels Estats Units.

I què farà Netflix amb 6.000 milions de dòlars? Entre altres coses, produir més contingut original que mai. Aquest any estrenaran fins a 600 hores de sèries pròpies. Si acceptem tres quarts d'hora com a mesura estàndard d'un episodi i dotze capítols per cada temporada, això vol dir més de 66 temporades de sèries diferents en un any. El doble si parlem d'episodis típics de *sit-com*, de 22 minuts. Serà el segon comprador de contingut mundial, per darrere d'ESPN.

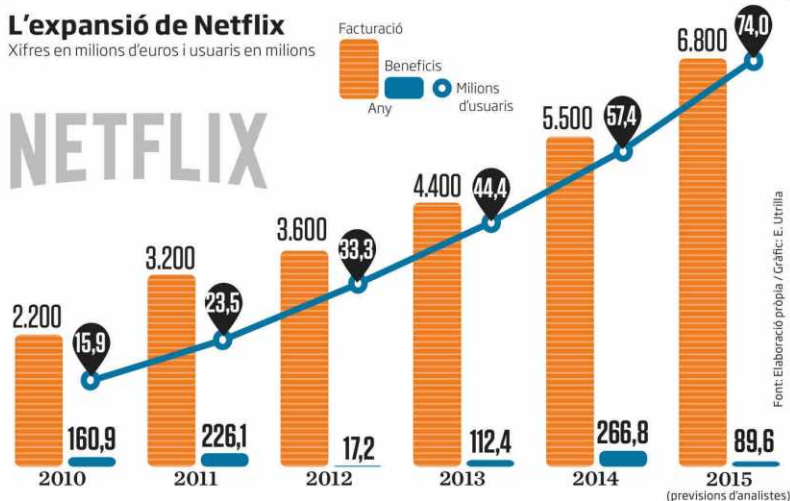
Netflix anunciarà aquesta setmana els seus resultats finals per al 2015, però els analistes ja han avançat que preveuen una facturació rècord d'uns 6.800 milions d'euros. Això sí, els beneficis seran més discrets que en exercicis anteriors: si el 2014 en van declarar 266 milions, un any més tard es reduiran previsiblement a 89 milions, segons els analistes, ja que la companyia va realitzar l'any passat una inversió molt forta en la seva expansió internacional.

L'assignatura pendent xinesa

Això ha permès a Netflix seguir disparant el nombre de subscriptors arreu del món, un cop sembla que arriba al seu sostre als Estats Units. Així, si el 2012 només un de cada deu abonats era de fora dels EUA, enguany ja són quatre de cada deu els que se subscriuen des d'algun altre dels 190 països on la companyia és present. En total, el 2015 Netflix ha

L'expansió de Netflix

Xifres en milions d'euros i usuaris en milions

Font: Elaboració pròpia / Gràfic: E. Utrilla

Jessica Jones, una sèrie de difícil entrada al mercat xinès, que Netflix té pendent. NETFLIX

superat els 70 milions d'usuaris, que consumeixen, en un sol dia, fins a 125 milions d'hores de sèries i films.

A l'horitzó hi ha, a més, la penetració en el mercat xinès, la gran assignatura pendent per a aquesta companyia global de vídeo sota demanda: a l'àlbum de cromos hi falten només països com Corea del Nord, Síria o Crimea. El buit de la Xina és clamorós. Les seves sèries, en tot cas, sí que arriben al país asiàtic de la mà del servei Sohu. De fet, *House of cards* és la sèrie americana de més èxit de les que es distribueixen a través d'aquesta plataforma local de pagament. I, a tall d'anècdota, el president Xi Jinping va permetre's un acudit esmentant la sèrie

Creixement Netflix ja és el segon comprador mundial de contingut

quan, en una visita recent als Estats Units, parlava de la corrupció que afecta el seu govern.

Fa dues setmanes, en el CES de Las Vegas, el director general de la companyia, Reed Hastings, admetia que les traves governamentals per poder emetre a la Xina estan resultant un obstacle feixuc. "Crec que tindrem èxit en aquest país, però necessitem una mica de temps", declarava. Un dels problemes latents és que algunes de les sèries pròpies de Netflix són desacomplexades en els assumptes sexuals: es fa difícil creure que sèries com *Orange is the new black* o *Jessica Jones* no entraran a contrapèl amb la fèrria censura xinesa.

La plataforma anuncia les dates d'estrena de deu sèries

- **'Flaked' (11 de març)**
Will Arnett és el Chip, un guru de l'autoajuda que acaba enfrontat a les seves pròpies mentides.
- **'The ranch' (1 d'abril)**
Ashton Kutcher protagonitza aquesta comèdia ambientada en un ranxo de Colorado.
- **'Lost & Found Music Studios' (1 d'abril)**
Sèrie adolescent sobre uns joves músics que busquen el seu so.
- **'Unbreakable Kimmy Schmidt' (15 d'abril)**
Després de viure 15 anys en una secta, la tornada a la vida civil li resulta complicada a la Kimmy, a qui dona vida Ellie Kemper.
- **'Kong: king of the apes' (15 d'abril)**
Sèrie infantil d'animació que re- viva el mite de King Kong.
- **'Marseille' (5 de maig)**
Gérard Depardieu encapçala aquest *thriller* polític sobre unes eleccions municipals a Marsella.
- **'Black mirror'**
Després de dues temporades de tres capítols per a Channel 4, ara Netflix repesca *Black mirror* (a la foto) i encarrega una tercera temporada de 12 episodis (sense data d'estrena).

I a més...

Netflix ha anunciat també l'estrena de la segona temporada de *Grace and Frankie* per al 6 de maig i els debuts de les noves sèries *Word party* (3 de juny), *Stranger things* (15 de juliol) i *The get down* (12 d'agost).

Canal Sur perderá 28 millones en 2016 tras recibir 411 millones en tres años

Con una facturación de tan sólo 23 millones gasta 85 millones en personal

Javier Romera MADRID.

La radiotelevisión pública de Andalucía se ha convertido en un saco sin fondo para las arcas de esta comunidad autónoma. Desde la llegada de Susana Díaz a la presidencia de la Junta en septiembre de 2013, el Ejecutivo autonómico ha inyectado un total de 411,28 millones de euros a Canal Sur. Y a pesar de ello, de acuerdo con los últimos presupuestos aprobados, la empresa sumará entre 2014 y 2016 unas pérdidas de 79,04 millones. Tan sólo para este año está previsto que los números rojos asciendan a 27,8 millones. La televisión perderá 22,26 millones de euros y la radio otros 5,03 millones más.

Y eso con la audiencia en mínimos históricos. La televisión autonómica de Andalucía llegó a sumar en 1990 hasta el 24,4 por ciento de cuota de pantalla, pero desde entonces no ha parado de ceder terreno. En 2007 ese porcentaje se había reducido ya al 18,8 por ciento y al cierre del año pasado cayó hasta el 7,8 por ciento.

El vicepresidente de la Junta y consejero de Presidencia y Administración Local, Manuel Jiménez Barrios, y el subdirector general de la Agencia Pública Empresarial de la Radio Televisión de Andalucía (RTVA), Joaquín Durán, firmaron el pasado 2 de diciembre la prórroga del contrato-programa del ente público para 2016.

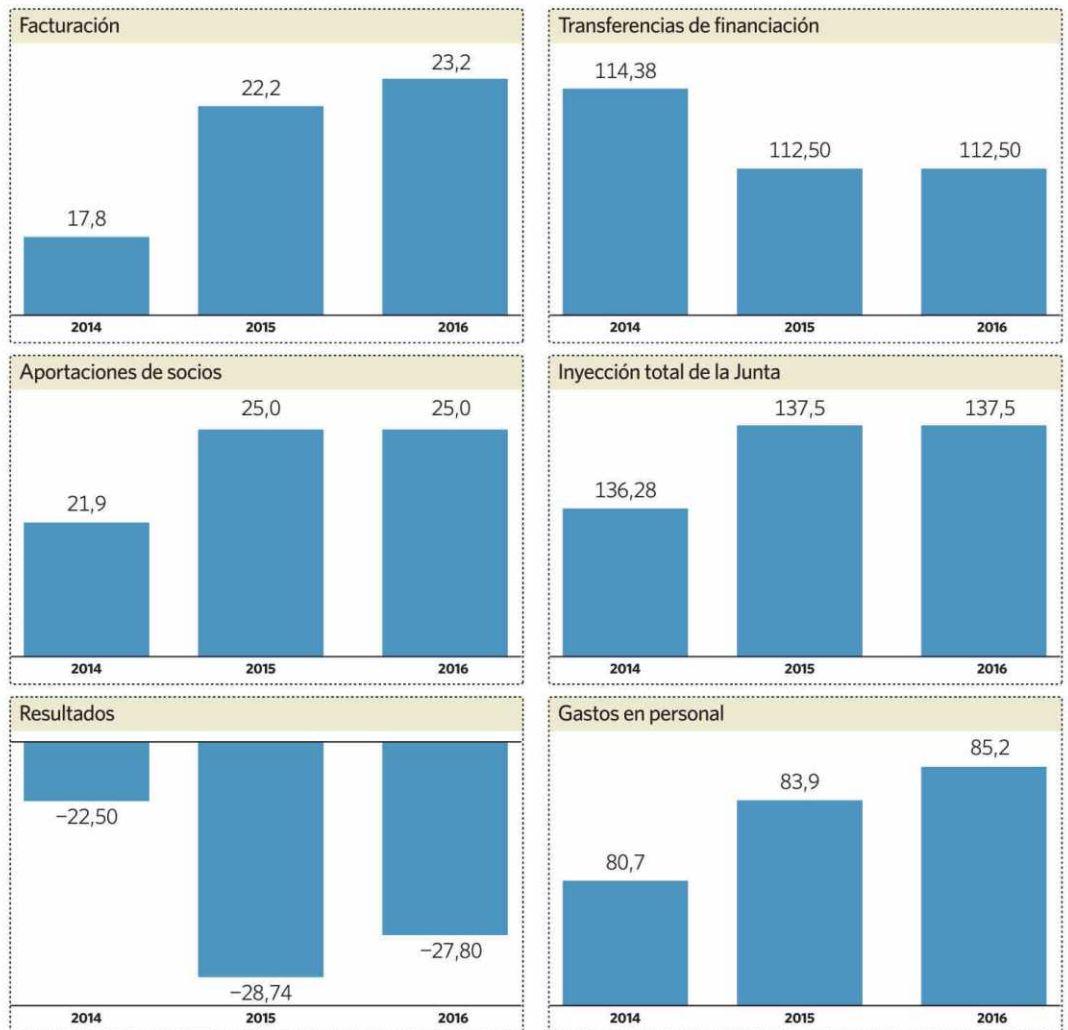
Año de transición

El objetivo, según explicó la Junta, es garantizar que el servicio público se presta igual que hasta ahora en "un año de transición para consolidar definitivamente la RTVA". El anterior contrato se firmó sin embargo con el mismo objetivo para el periodo 2013-2015 y la situación financiera no ha mejorado desde entonces.

De acuerdo con el contrato-programa la Junta ha inyectado ya 137,5 millones de euros para el funcionamiento operativo de Canal Sur en 2016. De la cantidad total, 112,5 mi-

Cuentas y presupuestos de la agencia pública empresarial de la radio y TV

En millones de euros

Fuente: Junta de Andalucía.

elEconomista

llones se corresponden a transferencias de financiación y 25 millones figuran como aportación de los socios, lo que permite compensar pérdidas.

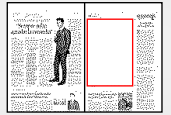
En declaraciones a los medios tras la presentación del acuerdo en diciembre, Jiménez Barrios explicó que, una vez agotado el contrato-programa suscrito para el periodo anterior, "nos damos un año para prorrogarlo que permita perfeccionar la nueva radio televisión pública andaluza teniendo en cuenta que

se tomarán decisiones muy importantes y cruciales". Se refería de este modo a la aprobación de una carta nueva de servicios, el plan estratégico, o decisiones como la fusión de la televisión y la radio, "que es algo ya aprobado y que ahora el Consejo de Administración de RTVA tienen que negociar con las entidades sindicales".

El vicepresidente de la Junta de Andalucía insistió durante su comparecencia en que "a diferencia de otros gobiernos en otras comuni-

dades autónomas, no despedimos personal ni retiramos la televisión pública, sino que la consolidamos, porque creemos que es un vehículo de cohesión para el territorio, que permite hacer identidad como Andalucía e informar con pluralidad".

Así las cosas, este año están presupuestados unos gastos de personal de 85,2 millones. Es una partida que no ha parado de crecer en los últimos años y que se come ya la mitad del presupuesto de la televisión autonómica andaluza.

LaLiga haurà de permetre l'accés de Mediaset als estadis

Competència autoritza resums de 90 segons per partit

BARCELONA Redacció i agències

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC) va donar a conèixer ahir oficialment la seva resolució segons la qual LaLiga ha de permetre a Mediaset l'accés als estadis de futbol per garantir el dret a la informació dels ciutadans.

Així doncs, Competència estima la denúncia que Mediaset va presentar el setembre passat perquè considerava que LaLiga estaria vulnerant el seu dret a la informació, ja que li limitava l'accés als estadis. Aquesta prohibició va ser conseqüència que el grup mediàtic no admetés l'acord

Segons la CNMC, els resums només es podran emetre dues vegades en un termini de 24 hores

a què LaLiga havia arribat amb TVE per emetre els resums de la Lliga, cosa que va ser acceptada per la resta d'operadors televisius, als quals els permetien entrar als estadis per emetre un màxim de 90 segons en total d'imatges del joc per cada jornada.

Sobre aquest temps, la CNMC considera que els 90 segons d'imatges han de ser sobre cada partit de la Lliga. "És un temps suficient i adequat per assegurar el dret a la informació dels ciutadans", afegeix la resolució. Així mateix, assenyala que el dret d'ús d'aquests "breus resums informatius sense contraprestació" caduca a les 24 hores des de l'acabament del partit, i que dins d'aquest període de caducitat, els mitjans de comunicació només podran utilitzar les imatges dels partits en dos informatius de caràcter general.

Davant aquesta situació, TVE podria impugnar el seu contracte perquè no es compleixen les condicions pactades per aquests resums en exclusivitat, i per al qual va pagar dotze milions d'euros.●

ROSER VILALLONGA

El Màlaga-Barcelona serà dels primers partits afectats per la resolució

'Telenotícies', sí; 'Hat-trick', no

■ Des de TV3 s'estava ahir a l'espera que LaLiga els comunicés com afectava aquest dictamen les normes d'emissió dels resums que els faciliten, però entenen que ara podran emetre resums d'un màxim de 90 segons per partit als *Telenotícies*, segurament a partir de la pròxima jornada. TV3 considera que la resolució millora les condicions de la primera volta de la Lliga per als *Telenotícies* pel que fa la durada dels resums els dies de partit, però limita més l'ús informatiu d'aquestes imatges en els dies següents. A més, aquest dictamen no

altera el fet que només es poden emetre aquestes imatges de 90 segons en programes estrictament d'informació general, és a dir, els *Telenotícies*, i per tant, programes especialitzats o magazines com *Hat-trick* continuen quedant fora de la normativa. La millor solució per al canal seria quedar-se amb el paquet de resums exclusius que TVE va adquirir per aquest any, però que encara no han estat venuts per a la temporada que ve. TV3, conjuntament amb la Forta, ha presentat una oferta a LaLiga per aconseguir aquests drets. / Redacció

■ ■ FORA D'HORA

Antena 3 confon Santi Vila amb un periodista

FIGUERES. Quan explicava la formació del nou Govern de la Generalitat, el programa *Espejo Público* d'Antena 3 va confondre el figuerenc Santi Vila amb el periodista de la premsa rosa Santi Villas. L'errada va fer bullir les xarxes socials durant unes hores (imatge del Twitter de Rocco Steinhäuser), i el mateix Villas hi va bromejar. ■

PERIODISME PER FORA

Potser el periodisme, paradoxalment, no gaudeixi d'una bona premsa. Potser. No obstant això, múltiples expressions artístiques, produccions culturals i artefactes publicitaris estan adoptant les seves formes per arribar millor als seus respectius públics. Foto-

Josep Lluís Micó

grafies i muntatges audiovisuals que conquereixen els museus amb esdeveniments de l'actualitat com a matèria primera. Pel·lícules de ficció que es vehiculen a través de la modalitat del fals documental. Col·leccions de moda o de mobles que es basen en l'anàlisi dels problemes del món per aportar solucions més sostenibles. Webs, blogs, missatges en xarxes socials i aplicacions mòbils que aparentment proporcionen desinteressadament un servei,

malgrat que, en realitat, són eines de màrqueting. O suposats mitjans i informacions d'interès general que han estat generats per reforçar la imatge de les marques que els sufraguen. Podríem dir que tots aquests exemples són periodisme per fora, però una altra cosa per dins. Per aquesta raó, la reputació del periodisme pot seguir empitjorant per causes i agents aliens a la professió, en especial, quan en el seu nom s'exploten negocis que li són estranys.

DUQUESA REPORTERA

Caterina es passa al món del periodisme

No és que la crisi hagi arribat a la família reial britànica i **Caterina de Cambridge** s'hagi de buscar la vida, però la dona del príncep **Guillem** té previst exercir de periodista el mes de febrer vinent a l'edició *on line* del *The Huffington Post*. Així ho va anunciar el Palau de Kensington a través del seu compte de Twitter. La feina de la duquesa de Cambridge en el rotatiu se centrarà a crear consciència entre els lectors sobre els problemes de salut mental que pateix la canalla.

LA DERIVA DE POLONIA (1)

Tras el éxito electoral de octubre, el Gobierno del ultraconservador PiS impulsa reformas que se teme pongan en riesgo la democracia. EL PAÍS inicia una serie en que analiza sus consecuencias

Manifestación contra la nueva ley de medios celebrada en el centro de Varsovia el 9 de enero. / WOJTEK RADWANSKI (AFP)

El acoso a periodistas de medios públicos que “no defienden el interés nacional” dispara la inquietud por la libertad de prensa

Cruzada contra los medios “traidores a la patria”

IÑIGO DOMÍNGUEZ, Varsovia
ENVIADO ESPECIAL

En Polonia uno puede empezar el día siendo un patriota o un traidor según lo que desayune o cómo salga de casa. Si comes salchichas y coges el coche, bien. Si optas por los cereales y la bici, muy mal. Según el ministro de Asuntos Exteriores, Witold Waszczykowski, su misión es acabar con esa Europa podrida de “vegetarianos y ciclistas”.

Añadió la mezcla de razas y culturas y las energías limpias. Preservar la identidad nacional polaca, entendida como los valores de la tradición cristiana, es una prioridad del Ejecutivo ultraconservador de Ley y Justicia (PiS), presidido por Beata Szydło y dirigido políticamente por Jarosław Kaczyński, el líder del partido. Y es el primero de la historia moderna de Polonia que ha logrado una mayoría absoluta, en las pasadas elecciones de octubre. En esa cruzada es esencial controlar los medios de comunicación para separar a los polacos “buenos” de los “malos”.

“El Gobierno quiere un Estado fascista, corporativo, de partido único”, sentencia Piotr Stasinski, vicedirector de *Gazeta Wyborcza*, diario líder de Polonia, fundado en 1989 y referente progresista de la democracia. La última señal de alarma es una ley de policía que amplía su poder de vigilancia de Internet, correos electrónicos y móviles. Stasinski, preocupado,

“Quieren un Estado fascista”, sentencia el vicedirector de ‘Gazeta Wyborcza’

En Nochebuena, una ley impuso una limpieza en la radio y televisión públicas

El Gobierno adopta medidas para ampliar la vigilancia en Internet

fumaba sin parar el lunes en la ventana de su despacho, aunque fuera hacía menos siete grados. El periódico, junto a otros medios de oposición, encabeza la lista de los traidores de la patria.

Tras el ataque contra el tribunal constitucional, con una reforma que lo neutraliza, la prensa ha sido el otro gran objetivo. “Los medios públicos ignoran su misión, en vez de defender el interés nacional, sus periodistas a menudo simpatizan con las opiniones negativas contra nuestro país”, argumentó una diputada del PiS, Elzbieta Kruk. Las formas impresionan: una ley aprobada en tiempo récord a las cuatro de la madrugada del 24 de diciembre im-

puso una limpieza de la televisión y radio públicas. Al día siguiente de su ratificación despidieron, por ejemplo, a Kamil Dabrowa, director de Radio 1. “Por infracción de las nuevas normas éticas, por ir contra el espíritu nacional”, explicaba ayer en su casa. Lo que hizo contra ese espíritu fue sonado: poner cada hora el himno nacional, alternándolo con el de la UE, como protesta ante la nueva ley.

Como él, numerosos dirigentes, redactores y rostros muy conocidos de la televisión han sido despedidos. Es normal que a cada cambio de Gobierno siga un relevo en los medios públicos, pero esta vez se ha traducido en una oleada de despidos, una ley que permite saltar el filtro del consejo nacional de radio y televisión, y el nombramiento a dedo, sin concurso, de periodistas conservadores y de medios católicos. Y es solo el principio. “Esta es la llamada pequeña ley de medios, la grande será en primavera, y prevé transformar los medios públicos en Sociedades de Cultura Nacional. Se despedirá a todos los empleados, 3.000 personas, y se volverán a contratar. Hasta entonces es un periodo de verificación de obediencia. Están limpiando el campo de maniobra para hacerse con el control del Estado”, comenta Dabrowa. Las dos teles públicas son las más vistas de Polonia. Su nuevo presidente, Jacek Kurski, rechazó ayer hablar con EL PAÍS.

Una de las primeras en caer fue Ewa Wanat, locutora de la radio pública RDC despedida en septiembre, un mes antes de las elecciones. “Se veía que el PiS iba a ganar y fue una señal de colaboración para salvar a otros”, contaba ayer en un café. Wanat, muy popular, simboliza lo que el PiS odia. Tenía un programa con mucho humor dirigido a la comunidad de gays y transexuales que empezaba así: “¡Hola maricas!”. Y un consultorio sexual, algo insólito en Polonia. “Era muy atrevido. Aquí hasta los partidos progresistas son conservadores en lo social, por miedo a la Iglesia”, explica. En su opinión el país ha vuelto a la propaganda de las leyes marciales de los ochenta. Ella ha pedido un boicot a los medios públicos, también de participación, “para no legitimar esa farsa”.

Protestas

Los medios privados también están bajo ataque: los que son considerados hostiles han perdido las suscripciones de entes públicos, la publicidad institucional y la de grandes empresas estatales. El Gobierno alega que la mayor parte de los medios está en manos de compañías extranjeras, sobre todo alemanas, cosa que es verdad. Un directivo de una de ellas confesaba ayer en privado que se esperan algún tipo de medida hostil mediante impuestos o limitación de cuotas de capital, como en Hungría o Rusia.

La única salida es la protesta. “Pero solo ves en las movilizaciones a gente de más de 30, 40 años... que recuerda la época comunista. Los jóvenes son una generación del móvil, no lee prensa, no perciben que nada cambie. Para ellos la libertad es obvia, no creen que se la puedan quitar. Deben despertarse”, advierte Dabrowa. La próxima manifestación es el sábado.

La HBO desembarcarà a Espanya

Movistar+ ja no estrenarà les seves noves sèries, però reté els títols que ha començat a emetre

ÀLEX GUTIÉRREZ
 BARCELONA

Un dilema es perfila en l'horitzó dels serièfils. La companyia HBO explicava ahir que portarà a Espanya el seu servei de vídeo *online* a partir de finals d'any. I que això comporta deixar de vendre els drets de les sèries que produeix a Movistar+. Per tant, els que vulguin seguir-les legalment ho podran fer només a través de la seva plataforma, que en tindrà l'exclusiva. Ho explicava Richard Pepler, director oficial de la HBO, a l'agència Bloomberg. "Senzillament seguim allà on veiem el diner. I hem pres una decisió sobre on creiem que hi ha les bosses més grans de beneficis", declarava.

L'executiu es referia a la pobra penetració de la televisió de pagament a Espanya, comparada amb la de països similars europeus. L'arribada de Netflix l'octubre passat i l'esforç inversor de Telefónica per comprar Canal+, fusionar-la amb Movistar en la nova Movistar+ i impulsar-la amb l'adquisició de drets esportius han sigut dos revulsius per al sector. La HBO vol formar part de la festa, així que el serièfil haurà de decidir si suma una nova subscripció o es dona de baixa del paquet de sèries de Movistar+. Això sí: aquells títols que Telefónica ja ha començat a emetre - *Joc de trons*, *True detective*, *Girls* o *The leftovers*, entre molts altres - els podrà retèner totes les temporades que faltin fins al final. En canvi, Movistar+ ja no estrenarà cap nova sèrie pròpia de la HBO. Això inclou les que debutin abans de la seva arribada a Espanya, que quedaran als llimbs fins que la companyia completi el desembarcament.

De moment, la cadena no ha donat cap indicació dels preus que podria demanar per la subscripció al seu canal, però els analistes consideren que estarà pels volts dels deu euros mensuals, per convertir-se en una competència directa de Netflix. Telefónica, mentrestant, manté també un sistema de televisió *online* a preus reduïts, que opera sota la marca Yomvi.

Un altre factor que ha pesat en la decisió de desembarcar a Espanya ha sigut la recent expansió de la xarxa de fibra òptica, que assegura una ràpida i correcta recepció del vídeo en alta definició.

Present en 65 països, la HBO va intensificar la seva expansió inter-

Joc de trons és una de les sèries que Telefónica retindrà fins a la seva conclusió per a Movistar+, ja que el contracte així ho preveu per a les que ha començat a emetre. HBO

nacional a Europa el 2012 amb la creació de la HBO Nordic, que s'ofereix a Suècia, Noruega, Finlàndia i Dinamarca només a través d'internet. El 2015 ha implementat el mateix model a Colòmbia i pretén que el país sigui la base des de la qual expandir-se per la resta de Llatinoamèrica. Aquesta expansió geogràfica ha fet que la companyia creixi ja més fora dels Estats Units que al seu país d'origen. En total, té més de 140 milions de subscriptors, cosa que representa una cinquena part de la facturació de la seva companyia mare, Time Warner.

Més sèries espanyoles

Amb aquest escenari de creixent competència, ¿quina serà la reacció de Movistar+? Fonts de Telefónica admetien a l'ARA que encara és d'hora per saber com els afectarà aquest moviment. "En tot cas, hi ha

Subscripció
 La HBO no ha anunciat el preu del seu servei, però rondarà els 10 euros al mes

vida més enllà de la HBO. Nosaltres tenim sèries de la BBC, de Showtime, d'AMC... Les sèries no són un monopoli, cadascú té els seus títols". Una de les conseqüències immediates, però, serà l'acceleració i potenciació de les sèries pròpies de Telefónica. De moment, n'hi ha dues al tinter, dirigides per David Trueba (*Vivir es fácil con los ojos cerrados*) i Alberto Rodríguez (*La isla mínima*). Aquest divendres s'anunciarà que la sèrie de Rodríguez entra en fase de producció, tot i que no s'estrenarà fins al 2017, ja que "es vol fer un rodatge generós de pressupost i que permeti llibertat per a les històries".

Movistar+ creu que és difícil que hi hagi un transvasament gran de clients, ja que ells ofereixen una oferta global. "En tot cas, la seva arribada pot ser un bon dinamitzador del sector del pagament".

Sis noves sèries que la HBO ja emetrà en exclusiva

● **'Vinyl'**
 Nou projecte televisiu de Martin Scorsese, després de l'èxit de *Boardwalk Empire*. En aquest cas, s'alia amb Mick Jagger per explicar l'explosió punk de finals dels anys setanta a Nova York.

● **'Big little lies'**
 Nicole Kidman i Reese Witherspoon protagonitzen aquesta minisèrie creada per David E. Kelley (*Ally McBeal*) a partir del llibre homònim de Liane Moriarty sobre violència masclista.

● **'The young Pope'**
 El director de *La gran bellesa*,

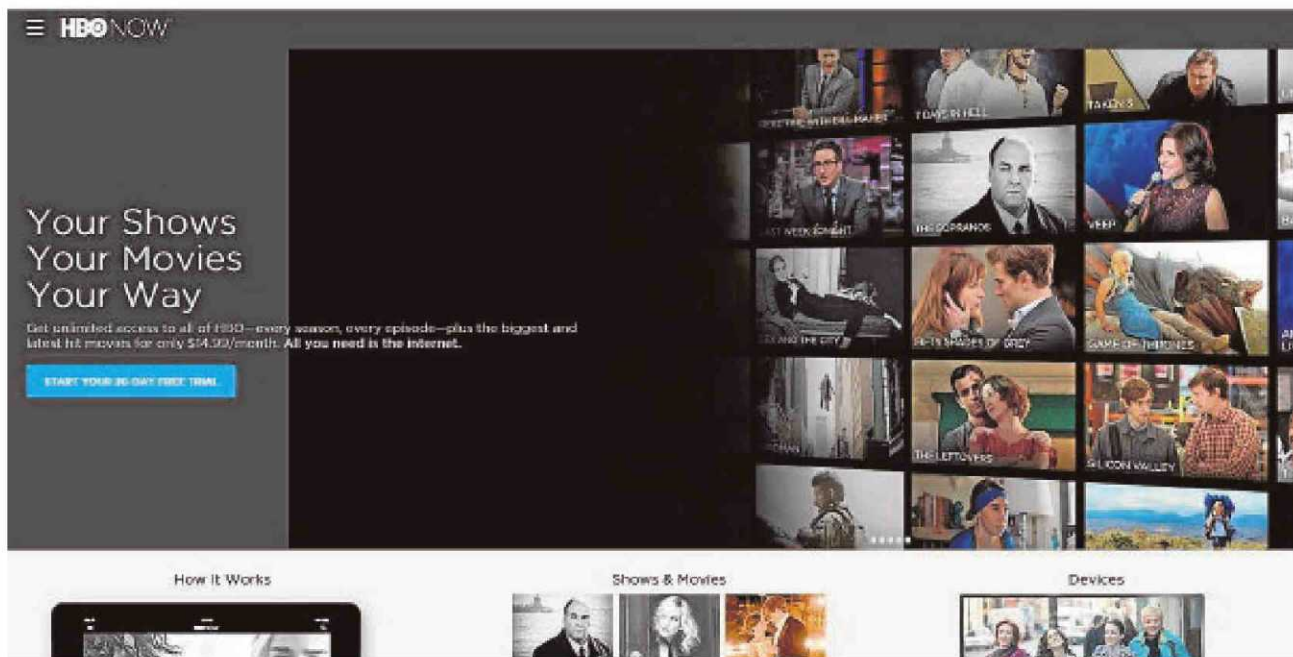

Paolo Sorrentino, dirigeix els vuit episodis d'aquest *biopic* del papa Pius XIII, interpretat per Jude Law.

● **'Vice principals'**
 Els responsables de la comèdia cafre *De culo y cuesta abajo*, Jody Hill i Danny McBride, hi tornen, ara amb una història ambientada en un institut de secundària.

● **'Westworld'**
 Remake del film homònim del 1973, conegut aquí amb el nom *Animes de metall*. *Western* futurista ambientat en un malsà parc d'atraccions.

● **'Divorce'**
Sexo en Nueva York va ser un dels primers èxits de la HBO. La seva protagonista, Sarah Jessica Parker, protagonitza aquesta comèdia escrita per Saron Horgan (*Catástrofe*).

El canal de pago ofrece en internet servicios como HBO Go, HBO Now y HBO Nordic (en los países escandinavos)

Otro gigante llega a España: HBO

La creadora de «Juego de tronos» planta batalla a Netflix y ofrecerá sus contenidos en internet

JAVIER ANSORENA
CORRESPONSAL EN NUEVA YORK

Gritos de júbilo entre los seriéfilos. HBO, la cadena estadounidense responsable de superéxitos como «Juego de tronos» o «True detective» y series de culto como «The wire» o «Los Soprano», desembarcará a finales de este año en España con una plataforma de *streaming* por internet, según ha podido saber Bloomberg. Este tipo de servicios permite el acceso ilimitado a las series y películas de la plataforma por una suscripción mensual. HBO se mete así en una pelea cada vez más dura por este tipo de suscriptores en España. A plataformas como Yomvi –controlada por Telefónica–, Wuaki o Filmin se sumó el año pasado Netflix, gigante a nivel global y gran competidor de HBO.

HBO considera que el español es un mercado en el que puede crecer, ya que combina una fuerte presencia de internet y más moderada en la televisión

de pago. Hasta ahora, las grandes producciones de la cadena, como «Juego de tronos», se ofrecían en España en canales de pago. La apuesta de HBO es renunciar a los ingresos por las licencias de esas series –en el futuro solo se podrán ver a través de su plataforma– a cambio de los que conseguirán con las suscripciones mensuales. «Estamos haciendo un cálculo sobre dónde creemos que están la mayor parte de los ingresos», dijo a Bloomberg Richard Plepler, consejero delegado de HBO.

La cadena no quiso dar detalles a este periódico sobre la fecha exacta de lanzamiento ni sobre el coste que tendrá el servicio. En EE.UU., el precio de la plataforma de *streaming* es de 15 dólares al mes, pero el coste puede diferir mucho en función del país. Por ejemplo, HBO Nordic, lanzada en 2012 para Suecia, Noruega, Finlandia y Dinamarca, tiene un precio mensual

Series en marcha
«Juego de tronos» y otras producciones de HBO en emisión seguirán viéndose en Movistar+, según los acuerdos alcanzados

de 10 dólares, mientras que el servicio en Vietnam es solo de diez céntimos. Simon Sutton, presidente de contenidos y distribución internacional de HBO, reconoció al servicio de noticias que espera que el precio y los contenidos de la plataforma en España sean similares a los de HBO Nordic, que además de los contenidos propios ofrece programas de otras cadenas, como Showtime, Starz y AMC Networks.

Habrá que ver si el desembarco en España abre también una puerta a series de creación nacional bajo el paraguas de HBO. Su gran competidora, Netflix, estrenó el año pasado sus dos primeras producciones propias en español –las exitosas «Club de Cuervos» y «Narcos»–, y en su presentación en España reconoció que mantenía contactos con productoras nacionales. Mientras tanto, HBO consigue en Latinoamérica mejores números con su serie en español «Sr. Ávila» que con «Juego de Tronos». La guerra entre ambos, ahora también por el mercado español, está servida.

Peter Dinklage, como Tyrion Lannister en *Juego de tronos*.

La cadena estadounidense pretende competir con Netflix y otras plataformas 'online'

HBO prepara su estreno en Internet en España

SANDRO POZZI, Nueva York
HBO no está dispuesta a que Netflix y otros actores que emergen en el negocio de la distribución de programas a través de Internet, como Wuaki, le coman la tostada en España. Como dice Richard Plepler, su consejero delegado: "Seguiremos el rastro del dinero". Así que, para plantarles cara, la cadena confirma que tiene un plan para introducir este año en España un servicio similar al que ya opera en EE UU y que permite a los abonados ver sus programas sin necesidad de estar suscritos a la televisión de pago. De esta manera, controlará directamente los derechos.

Las plataformas de distribución de contenidos audiovisuales por *streaming* están en proceso de convertirse en verdaderos canales globales de televisión, toda vez que cada vez más abonados están renunciando a la suscripción a los servicios tradicionales de pago, más caros. Es una tendencia en alza en EE UU que empieza a observarse también en otros países donde Netflix está presente.

Canales globales

HBO presentó en marzo pasado su servicio *streaming* independiente del abono al cable con un pacto exclusivo para Apple TV. El precio para acceder a las películas y series originales se situó en 14,99 dólares mensuales (13,73 euros al cambio actual). La aplicación se puede utilizar ya en dispositivos Android o en reproductores Roku y Fire de Amazon.

La filial del grupo Time Warner lleva tres años ofreciendo el canal a través de Internet en los países nórdicos y está en proceso de ampliación en Amé-

rica Latina, tras arrancar en Colombia y México. El anuncio del desembarco en España llega días después de que Netflix completase su expansión internacional a la espera de una fórmula para operar en China.

En España encuentra terreno abonado para que su servicio tenga éxito. Por un lado, HBO se ha convertido en un fenómeno entre la audiencia gracias a series como *Los Soprano*, *Juego de tronos* o *The Wire*. Por otro, las conexiones a Internet superan en proporción a los

Más que adultos

La programación infantil se está convirtiendo en el nuevo caballo de batalla de las grandes compañías que distribuyen contenidos audiovisuales. La facilidad de ver los capítulos una y otra vez o de un solo golpe hace que los servicios *streaming* sean un canal perfecto para los más jóvenes.

Amazon Studios, Netflix y Hulu vieron el filón ya hace tiempo y en la carrera por hacer crecer su base de abonados se metió también HBO al hacerse con los derechos de *Barrio Sésamo*, que durante 45 años fue del dominio exclusivo de la cadena pública PBS. Es un público que, además, se implica mucho en el contenido, lo que atrae a los anunciantes. El reto está en cómo dar orden a la multitud de programas para niños y las familias que se ofrecen en las distintas plataformas.

abonos a la televisión de pago.

HBO Now es más caro que el abono estándar a Netflix, que vale 10 dólares (9,16 euros). Simon Sutton, encargado de la distribución internacional, no da detalles sobre los programas para los suscriptores en España ni tampoco el coste. Sí precisa que será similar al de HBO Nordic, con un precio cercano al de EE UU y que incluye en la parrilla programas de Showtime, Starz y AMC.

Eso será lo que determinará si el servicio bajo demanda de HBO limitado a Internet puede generar más atractivo que Netflix, que ya le lleva tres meses de ventaja en España. De acuerdo con lo que explica Sutton a la agencia Bloomberg, las series que ya tienen acuerdos de distribución en España seguirán viéndose en los canales de la plataforma Movistar+.

Netflix sigue en este caso una fórmula similar con los derechos. Cuando los actuales contratos expiren, todos esos programas pasarán a ofrecerse en exclusiva a los abonados a su servicio en Internet. Es lo que debería suceder con los nuevos estrenos, aunque es un detalle que aún debe aclararse y que dependerá del momento en el que el servicio empiece a funcionar en España.

HBO se encuentra presente en 60 países y otorga licencias para sus programas en 150 mercados televisivos. La estrategia de Plepler es ajustar su modelo de negocio en base a la realidad de cada país. Su oferta en España está partida. *Boardwalk Empire*, *Juego de tronos*, *Girls* o *En terapia* están disponibles en Movistar+ mientras que *Los Soprano*, *True Blood* y *A dos metros bajo tierra* se encuentran reservadas a Wuaki.

Lanzará su televisión por internet este año

HBO desafiará a Netflix y Telefónica con su servicio de 'streaming' en España

HBO, el canal de televisión por cable de Time Warner, planea abrir en España su propio servicio de *streaming* para final de este año. El movimiento supone un desafío para Netflix, que aterrizó en el país en 2015, y para Telefónica, con la que tiene acuerdos para emitir actualmente muchas de sus series de moda en Movistar+.

MARIMAR JIMÉNEZ Madrid

Primero llegó Netflix a España; en octubre de 2015. Y ahora es otro peso pesado de los contenidos online, HBO, quien ha decidido desembarcar en nuestro país. Según adelantó ayer Bloomberg, citando al consejero delegado de la firma, Richard Plepler, el canal de televisión por cable propiedad de Time Warner, y productor entre otras series de *Juego de tronos* o *True Detective*, lanzará su servicio de televisión por internet en España a final de este año. Un movimiento que elevará la competencia actual el negocio de la televisión de pago, donde ya hay jugadores de relieve como Telefónica, Netflix, Wuaki -propiedad del gigante japonés Rakuten- o Filmin.

La misma fuente detalló que la decisión de la firma estadounidense supone modificar el esquema de ingresos de HBO. En lugar de vender la licencia de sus contenidos a un operador local, como hace en muchos de los mercados extranjeros en los que opera, pasará a cobrar por suscripción en un servicio solo para internet, aprovechando la alta penetración de la fibra óptica en España. Por el momento, HBO ha lanzado su servicio propio de *streaming* en Suecia, Noruega, Dinamarca y Finlandia (donde opera bajo la marca HBO Nordic), y en EE UU y Colombia.

La empresa estadounidense prevé, según Bloomberg, no renovar la venta de licencias de sus series a operadores de pago españoles, de modo que sus contenidos solo estarían disponibles a través de la propia HBO, uno de los mayores referentes internacionales en la producción de series para televisión. Según Plepler, la decisión obedece a que esta estrategia les permitirá ganar más dinero a largo plazo.

Actualmente, en España, la mayoría de las series de moda de HBO se emiten en Movistar+, pues la operadora tiene desde hace tiempo acuerdos con la productora estadounidense. Tras conocerse la noticia, fuentes de Telefónica aclararon a **CincoDías** que los acuerdos de exclusividad que tienen firmados para las

Secuencia de *Juego de tronos*, una de las series más populares de HBO.

La teleco española aclara que los acuerdos de exclusividad que tiene con la productora de EE UU son para toda la vida de las series

series de HBO "se extienden durante toda la vida de estas producciones", y por tanto, cualquier nueva temporada que pueda salir la tendrían en exclusiva. Otra cuestión son las temporadas anteriores, que sí podrán emitir HBO en su plataforma, y las futuras producciones que pueda lanzar la firma estadounidense.

No renovará licencias de sus series

HBO no ha desvelado oficialmente cuál será el precio de suscripción mensual del servicio en España, pero el presidente de contenidos internacionales, Simon Sutton, sí ha indicado que prevé que sea similar a los de la oferta en los países escandinavos, donde cuesta 10 euros. Aunque la compañía suele ajustar los precios en función de la economía del país. La compañía de Time Warner parece ha-

berse propuesto una expansión hacia Latinoamérica y Europa, donde no se descarta que, tras España, desembarquen en Alemania, Italia y Canadá. Un impulso que llega tras conocerse que Netflix pronto estará operativo en 130 países.

La llegada de HBO a España "hace que los consumidores conozcan cada vez más nuestra categoría. Un hecho que provoca un crecimiento del negocio y, por tanto, repercute positivamente en el usuario final", aseguró Jacinto Roca, fundador y consejero delegado de Wuaki. Otras fuentes del sector apuntaron que, pese a que empieza a haber fuerte competencia, aún hay mucho recorrido, "pues en España actualmente solo entre el 25% y el 30% de los hogares tiene contratado hoy algún servicio de televisión de pago o de vídeo bajo demanda".

Un comité de expertos reflexiona estos días sobre los proyectos de la competición de ABC para el emprendimiento

STARTinnova

Cuenta atrás para conocer a los finalistas

L. PERALTA MADRID

La primera edición de STARTinnova Madrid ha llegado al final de la tercera fase: «Desarrolla el proyecto». Lo ha hecho con un interesante encuentro con la empresaria Almudena Lara, que tras dedicarse al área comercial en empresas internacionales decidió en 2013 crear su propio negocio, Movnaten Entrenamiento Natural, y, poco más tarde, Spartan Race SGX Training Spain Group, relacionado con los entrenamientos de la Spartan Race.

«Un día dejé a mi hijo en la guardería y me dijo: "mamá, no me abandones, que yo me porto bien". En ese momento me planteé que tenía que cambiar mi vida y decidí crear mi propia empresa», confesó a los alumnos presentes en el Centro de Formación Profesional Escuela Javeriana y a los participantes de STARTinnova que, desde el resto de colegios de Madrid, seguían online la charla en directo.

Aseguró que lo principal para ser emprendedor es tener una buena idea, «después ya llegará el modo de conseguir el dinero. Lo que está claro es que sin idea, no hay negocio». También explicó la gran importancia de tener formación en la disciplina en la que se va a trabajar. «Sin ella puedes ser un fraude. El cliente debe tener la certeza de que sabes de qué estás hablando».

Asegura que si volviera atrás, de nuevo sería empresaria. «El emprendimiento es el trabajo más duro del mundo.

Las 24 horas dando vueltas a la cabeza, horas sin dormir..., pero te da libertad. Trabajas mucho pero, poco a poco, centras el negocio».

Al finalizar la charla, los alumnos tuvieron la oportunidad de hacer preguntas a Lara para enriquecerse con sus consejos. Precisamente, los participantes de STARTinnova manifestaron su gran satisfacción por participar en esta edición, «puesto que les está ayudando a perder el miedo, a aclarar ideas y a gestionar los primeros pasos, puesto que el proyecto que tienes en la cabeza cambia mucho al materializarlo», aseguraron.

En esta primera edición de STARTinnova —patrocinada por Santander y Abengoa con la colaboración de ESIC y el impulso de ABC— han participado 523 alumnos; el 66% en la categoría de 16-17 años y el 34% restante en la categoría de mayores de 18 años.

Los estudiantes han participado en equipos de 4-5 personas y han presentado su proyecto empresarial o social. En estos días, un comité evaluador formado por Pilar Sainz, directora de Relaciones Institucionales del diario nacional de Vocento; Javier Caballero, director gerente del periódico ABC, y Aznar Fernández de Pinedo, profesor de ESIC, socio de Tocarta y socio fundador de Ibertrails, está valorando cada uno de los proyectos, y a principios de febrero se conocerán los nombres de los finalistas.

HBO llançarà a Espanya un servei de tele per internet

La plataforma no podrà emetre la seva sèrie estrella, 'Joc de trons', perquè els drets els té Movistar+

FRANCESC PUIG
Barcelona

El canal televisiu HBO, productora de sèries actuals d'èxit com *Joc de trons* o *Girls*, i de ficcions de culte ja acabades com *Los Soprano* o *A dos metros bajo tierra*, té previst desembarcar a Espanya a finals d'aquest any per llançar un servei de televisió per internet, segons va avançar Richard Plepler, un dels màxims responsables de la companyia, a l'agència Bloomberg. Així doncs, el canal de pagament dels Estats Units entrarà en competència amb altres plataformes que ja operen a Espanya com la novinguda Netflix (va aterrar l'octubre passat), Yomvi, Wuaki.tv o Filmin.

Tot i que encara no s'ha donat informació sobre el funcionament de la subscripció i quin cost tindrà, es pot pensar que es tractaria d'una quota mensual d'aproximadament 10 euros, com als països nòrdics. Serà un preu semblant al que té Netflix a Espanya,

les tarifes de la qual oscil·len entre els 8 i els 12 euros mensuals. Si la nova plataforma segueix la línia marcada en altres països europeus, HBO oferiria al seu catàleg espanyol les temporades de les seves sèries actuals, un servei de visualització de sèries ja acabades i també títols d'altres cadenes.

Tot i això, la primera dificultat amb que trobarà HBO a Espanya serà la mateixa amb què va topar Netflix: els drets de les seves sèries més emblemàtiques estan a les mans de Telefónica, que té l'exclusivitat de ficcions tan populars com *Joc de trons*, *True detective* o *The leftovers*. A partir d'ara, HBO conservarà els drets exclusius dels seus programes per al seu servei de streaming i no donarà més llicències de la seva programació als serveis de televisió de pagament a Espanya. Això significa que quan els acords de llicències actuals vencin, els seguidors d'HBO a Espanya només podran veure la seva programació d'estrena a la nova pla-

Jon Neu, un dels protagonistes de *Joc de trons*, la sèrie més popular d'HBO

Més creixement fora dels EUA

■ Des de fa anys la cadena HBO guanya diners fora dels Estats Units de tres maneres: venent devedés i descàrregues digitals similars a iTunes; amb la llicència dels drets per transmetre els seus programes per a proveïdors o difusors de televisió de pagament a més de 150 mercats, i operant la seva pròpia cadena de televisió en 65 països, especialment a l'Europa Central,

l'Amèrica Llatina i Àsia. Curiosament, el seu negoci està creixent més ràpid fora dels Estats Units que dins del país. El nombre de subscriptors internacionals d'HBO i del seu canal germà, Cinemax, va augmentar de 73 milions el 2012 a 92 milions el 2014, mentre que els subscriptors dels Estats Units van créixer de 41 a 46 milions durant aquest mateix període de temps.

taforma. És el mateix que està passant amb Netflix, que va recuperant temporades anteriors de les seves sèries de producció pròpia com *House of cards* i *Orange is the new black* (però no de la seva temporada més recent, que només es pot veure a Movistar+ i Yomvi) al mateix temps que estrena, ara ja si en exclusivitat, les seves noves ficcions com *Jessica Jones* o *Daredevil*.

Algunes de les noves produccions que entraran directament al catàleg espanyol d'HBO quan aquest s'instal·li a la península seran les sèries *Westworld*, l'adaptació televisiva de la novel·la de Michael Crichton protagonitzada

HBO

da per Anthony Hopkins i Ed Harris, i *Vinyl*, la ficció creada per Terence Winter, el pilot de la qual ha dirigit Martin Scorsese.

L'altra gran dificultat amb què haurà de lluitar HBO, igual que la resta de plataformes i cadenes de televisió, és el tema de la pirateria audiovisual que hi ha a Espanya. Els preus raonables i les ofertes que pugui fer durant el llançament podrien ser determinants en aquesta lluita, així com també l'estrena simultània a nivell internacional de les seves produccions que permet al seguidor d'una sèrie no impacientar-se i haver de prendre mesures pel seu compte.●

Un estudio asegura que las 'telecos' crecerán por la TV, el vídeo y la 'nube'

Los servicios digitales aportarán un 10% a los ingresos al sector en 2020, según EY

A. L. MADRID.

Las compañías de telecomunicaciones asumen como superado aquellos tiempos en los que solo dependían del consumo de teléfono, fijo o móvil y el acceso a Internet. Desde hace años, las *telecos* han abierto sus expectativas para ofrecer servicios ajenos a las telecomunicaciones, conscientes de que la diversificación será fundamental para la supervivencia de los negocios. En este caso, los inversores que apuesten por la televisión y por los servicios en la *nube* tendrán todo a su favor para asegurar su prosperidad en el medio y largo plazo. Según se desprende de un estudio de prospectiva de EY correspondiente a 2020, tanto los contenidos audiovisuales como el *cloud computing* "serán los motores de crecimiento" del sector para los próximos años. En el mismo informe, titulado *Global telecommunication study: navi-*

gating the road to 2020, los expertos de EY aseguran que los servicios digitales aportarán el 10 ciento de los ingresos a los operadores de telecomunicaciones a lo largo de los seis próximos años. Asimismo, uno de cada cuatro consultados se muestra especialmente ambicioso respecto a las ventas de productos promocionados en la venta a distancia, hasta el punto de que calculan que las actividades ajenas a la conectividad representa el 26 por ciento de los ingresos.

El mismo trabajo deja constancia de la profunda preocupación de los encuestados respecto al desafío que representa para el sector la competencia y su impacto en el retorno de las inversiones por parte de los denominados operadores *over the top* (OTT), como Google, Facebook, Whatsapp, Twitter. Este colectivo de compañías -que carecen de infraestructuras- se reparte el 10 por ciento del negocio de las telecomunicaciones. La incertidumbre regulatoria -especialmente la liberalización de espectro- y la falta de agilidad organizacional son otros de los desafíos a los que reconocen enfrentarse los operadores.

Prioridades las 'telecos' para los tres próximos años

Fuente: EY.

elEconomista

Jaime Castellanos deja Vocento tras la salida de Urrutia

El empresario dimite como consejero, aunque no vende sus acciones

Eva Díaz MADRID.

El empresario Jaime Castellanos dimitió el pasado lunes de su cargo en el Consejo de Administración de Vocento, empresa editora del diario *ABC*. La salida de Castella-

nos sucede justo un mes después de que Víctor Urrutia, dueño de Compañía Vinícola del Norte de España (CVNE) abandonara el órgano de administración de la editora y vendiera el 10,1 por ciento de las acciones que tenía en la misma.

A diferencia de Urrutia, Jaime Castellanos, por el momento, no ha vendido el 4 por ciento que posee en Vocento desde el año 2012 a través de la firma Casgo SA, una microempresa con la actividad de las

sociedades de holding. El empresario y exdueño del Grupo Recoletos que tenía publicaciones como *Marca* o *Diario Médico*, formaba parte del núcleo duro de la compañía junto con Víctor Urrutia y Santiago Bergareche. El trío de consejeros cuestionaba el futuro de *ABC*, cabecera por excelencia de la compañía, dentro de Vocento.

Por el momento, la empresa declina hacer declaraciones sobre la salida de Castellanos y asegura que

ahora el consejo de administración deberá decidir si ocupa el puesto del exdueño de Recoletos o lo mantiene vacante.

Un 10,1% por 17 millones

La salida de Víctor Urrutia de Vocento fue completa. El dueño de CVNE dejó el consejo el pasado 18 de enero y vendió el 10,1 por ciento de sus acciones por 17,1 millones de euros. El empresario, y una de las grandes fortunas del país, llegó

al consejo de administración de la compañía en 1990 como vocal, aunque no fue hasta abril de 2008 cuando elevó su participación en el grupo hasta el 10,1 por ciento. El paquete de 12,6 millones de acciones que acumuló la familia ese año estaba valorado en 151,9 millones.

Tan sólo cuatro días después de salir de Vocento, Víctor Urrutia, de 73 años, se desligó también el consejo de administración de Coca-Cola Iberian Partners.

EL LECTOR EXPOSA

Sin lengua de signos en TV3

El 9 de enero el entonces presidente en funciones, Artur Mas, realizó una rueda de prensa para dirigirse al pueblo catalán. Su mensaje televisado estaba subtulado en catalán, pero con ausencia de intérprete de lengua de signos catalana, con lo que dejó a una importante población de personas signantes muy confundida, por no poder acceder a la información en su propia lengua, teniendo en cuenta la ley de Accesibilidad de Catalunya, en vigencia desde el 5 de noviembre del 2014. La ausencia de intérprete incumple varios artículos de esta ley.

Quiero denunciar el incumplimiento de esta ley por parte de las administraciones públicas y el propio Parlament de Catalunya, que también incumple sus responsabilidades en dicha ley en sesiones parlamentarias de vital importancia.

Es muy grave que los ciudadanos catalanes con discapacidad auditiva y signantes tengan cada vez menos derechos en igualdad de oportunidades que el resto de los oyentes, comparado con países mucho más pobres que Catalunya y más avanzados en disponer de intérpretes al lado de los dirigentes, cuando se dirigen al pueblo, tanto por televisión como presentes en el acto.

ENCARNA MUÑOZ
Barcelona

LA RESPOSTA

Subtítols, recurs immediat

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha ofert, al llarg dels anys, continguts accessibles d'una forma més exigent i avançant-se al que marcava la legislació, ja fos en subtítolació, audiodescripció per a persones cegues o interpretació en llengua de signes. Pel que fa a aquesta darrera modalitat, s'emeten diàriament continguts informatius interpretats en llengua de signes, uns continguts que esperem poder ampliar en el futur.

En el cas concret de la roda de premsa a què fa referència, aquesta es va emetre subtítolada per assegurar que fos accessible la informació a la gran majoria de les persones sordes, de la mateixa manera que es va emetre subtítolada en directe tota la programació informativa especial aquell dia, malgrat el canvi sobtat de programació que va marcar l'actualitat. Lamentem que no fos possible oferir-ho, a més, en llengua de signes. El sistema de subtítolació en directe és el recurs més immediat de què disposem actualment per poder fer accessibles a les persones sordes els programes informatius especials.

LAURA BALADAS
Cap del Servei d'Atenció a l'Audiència de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Carmena critica “el poder en la sombra” de la prensa y “el desatino” de los jueces

EFE, **Santiago de Chile**

La alcaldesa de Madrid, Manuela Carmena, dijo ayer en un foro celebrado en Santiago de Chile que hay “dos poderes en la sombra, el judicial y el de los medios de comunicación”, que entorpecen, afirmó, la labor de los Ayuntamientos.

“Cuando hablamos de la importancia de lo local, de la capacidad de generar políticas locales, tenemos que tener en cuenta que junto con los responsables políticos, con los alcaldes, hay otros po-

deres en la sombra que muchas veces nos impiden realizar nuestro trabajo”, afirmó Carmena.

“Uno es el poder judicial. Los poderes judiciales locales cuestionan constantemente las decisiones políticas que se toman”, explicó ante la III Cumbre Iberoamericana de Agendas Locales de Género. La exmagistrada y exvocal del Consejo General del Poder Judicial añadió: “Hay que conseguir que haya poderes judiciales locales que conozcan la ciudad por-

que, al no ver lo concreto, hacen unos desatinos que no quiero contar, desatinos absolutos”.

Respecto a la prensa, añadió: “Y luego hay otro poder en la sombra, muy vertical, muy masculino, muy rígido, que son los medios de comunicación, que en muchas ocasiones hacen algo muy preocupante”. En su opinión, “no visualizan la necesidad de la nueva política, de una política de la ética de los cuidados que supere la ética de los derechos”. “Muchas veces, lo femenino sigue siendo objeto de burla, de chanza, de risa, y eso tiene mucho que ver, quizás, porque el poder de los medios es masculino, es jerárquico y no es aún un poder de las mujeres”, explicó ante más de 400 personalidades de 21 países que debatían sobre políticas locales de género.

**Leila
Guerriero**

Hola, Sean

Tengo una idea buenísima: fundar una revista. Sería una revista especial, no como las que hay ahora, llenas de periodistas mediocres, sino hecha por gente aventurera, glamorosa y dispuesta a atravesar el mundo por una buena historia. Todas las notas tendrían que ser golpes editoriales, y para eso entrevistador y entrevistado deberían ser igual de famosos. Sería como una versión VIP de lo que ahora llaman periodismo ciudadano. Por ejemplo, si publicara una entrevista con el rey de Arabia Saudita, Salmán bin Abdulaziz, enviaría, para entrevistarlo, a Paris Hilton, no a un periodista que no supiera distinguir entre un zapato de Manolo Blahnik y uno de Jimmy Choo. Pero es un mal ejemplo, porque en mi revista los reyes importarían poco. Yo publicaría entrevistas con gente peligrosa, siniestra, pesadillas de la humanidad. Por ejemplo, Abu Bakr al-Baghdadi, el líder de ISIS. ¿Cómo? Fácil. Lo primero sería preguntarle al señor al-Baghdadi quién desearía que lo entrevistara. ¿Podría ser, por ejemplo, Susan Sarandon? ¿Justin Bieber? (uno nunca sabe los gustos de esa gente tan enigmática). ¿Bono? Señor asesino, señor sicario, señor narcotraficante: usted pida y nosotros le enviamos a su famoso favorito. De Rubén Blades a Madonna, todo es posible. ¿Que entrevistadores así no sabrían repreguntar, que no lograrían un texto equilibrado, que ni siquiera se les ocurriría incluir los testimonios de las víctimas de esa gente siniestra y que entonces escribirían artículos aberrantes? Esos son pensamientos movidos por la envidia y la maledicencia, típicos de cerebros resentidos. Mientras, mi revista crecería y crecería, y cumpliría con el fin que tiene todo medio que se precie: hacer bulla y vender muchos ejemplares. (Aprovecho para enviar mis saludos al señor Sean Penn, gran pionero y enorme inspiración con su entrevista al Chapo Guzmán).

Destituido el director de Onda Madrid por unas declaraciones

EL PAÍS, Madrid

El director de Radio Televisión Madrid (Telemadrid), Ángel Martín Vizcaíno, cesó ayer al responsable de Onda Madrid, Alfonso Sánchez, apenas horas después de que la cadena SER difundiera unas declaraciones en las que afirmaba: "El modelo de radio que tengamos que hacer con el dinero que nos den y las personas que estemos, que esperemos que sean las más, me la suda, como si tengo que cantar yo".

El hasta ahora director general de Onda Madrid hizo esas afirmaciones en una reunión con trabajadores semanas antes del expediente de regulación de empleo (ERE) del ente público en 2012. Antes de conocerse su destitución, el portavoz del Gobierno regional, Ángel Garrido (Partido Popular), había desautorizado las "desafortunadísimas" palabras de Sánchez: "A nosotros sí nos preocupa el modelo, la prueba es que hemos redactado un nuevo modelo, profesional, plural, sostenible, basado en el consenso".

Según la cadena SER, Sánchez percibía 83.000 euros anuales, más un complemento "por la calidad de su trabajo".

En el ERE fueron despedidos cinco redactores y tres técnicos de Onda Madrid. Los sindicatos denuncian que, en algunos casos, se les incluyó en la plantilla de Telemadrid, de la que no formaban parte. Actualmente, la radio tiene 58 empleados. Sánchez había autorizado en los últimos meses la eliminación de programas, el recorte de la programación deportiva y la contratación de colaboradores externos, según la cadena SER. Onda Madrid ha marcado mínimos históricos de audiencia durante el mandato de Sánchez. En 2014 obtuvo 4.000 oyentes y se convirtió en la emisora autonómica menos escuchada del país.

'13TV' estrena su nuevo canal en plena subida de audiencia

Simultaneará por un tiempo la emisión en las dos frecuencias

E. Díaz MADRID.

La cadena *13TV* comenzó ayer a emitir en el nuevo canal de Televisión Digital Terrestre (TDT) que le adjudicó el Ministerio de Industria el pasado mes de octubre. La empresa estrena su nueva licencia en uno de sus mejores momentos de audiencia, entre otras cosas, aupada por el éxito de las retransmisiones de última hora y en directo, como fue en el caso del atentado de París o las últimas citas electorales.

Por el momento, la cadena podrá verse simultáneamente en dos canales: el correspondiente a la nueva adjudicación y la frecuencia en la que emite actualmente y que mantiene alquilada al grupo Unidad Editorial.

Con motivo de este cambio, el canal ha iniciado una campaña

4,4

POR CIENTO

Es el récord histórico de audiencia que marcó el canal el pasado mes de diciembre.

de resintonización en la que los principales rostros de la cadena instan a los espectadores a configurar sus receptores y memorizar *13TV* en el número 7 de su mando a distancia. La señal que deberán guardar será la que lleva el indicativo de *13TV definitivo*.

La cadena, que lleva desde marzo un consecutivo aumento de audiencia, anotó el pasado 28 de diciembre su récord, con un 4,4 por ciento de *share* en el espacio *La Marimorena*, presentado por Carlos Cuesta.

RADIO

Destituyen al director de Onda Madrid por unas palabras de 2012

El director general de Onda Madrid, Alfonso Sánchez, fue destituido ayer por el director general de la televisión pública madrileña, Ángel Martín Vizcaíno, por unas afirmaciones que realizó antes del Expediente de Regulación de Empleo que sufrió el ente público en 2012.

«El modelo de radio que tengamos que hacer con el dinero que nos den y las personas que estemos, que esperemos que sean las más, me la suda, como si tengo que cantar yo», afirmó el responsable de la radio autonómica en las semanas previas a los despidos de 2012, según publicó ayer la cadena SER y recogió la agencia EFE.

Esta destitución ya ha sido comunicada al consejo de administración de la corporación pública, que circunstancialmente se reunió ayer para abordar el caso.

Antes de la destitución, el consejero de Presidencia y portavoz del Gobierno regional, Ángel Garrido, lamentó las «desafortunadísimas» declaraciones del director de Onda Madrid. «A nosotros sí nos preocupa el modelo», declaró. «La prueba es que hemos redactado un nuevo modelo, profesional, plural, sostenible y basado en el consenso», apuntó, ante las preguntas de los periodistas.

France Presse obrirà oficina permanent a Corea del Nord

Les agències de premsa France Presse (Afp) i Korean Central News Agency (KCNA) van firmar ahir a París un acord que permet que Afp obri abans del juny del 2016 una oficina permanent a Pyongyang, la capital de Corea del Nord. "La pròxima implantació d'aquesta oficina a Pyongyang participa de l'enfortiment de la xarxa internacional de l'agència", va declarar el president director general d'Afp, Emmanuel Hoog. France Presse, que té 200 oficines a 150 països, és la segona gran agència mundial de notícies a obrir una oficina a Pyongyang, on la presència de mitjans internacionals no és habitual. / Redacció

JP Morgan recorta la recomendación a Mediaset

Los analistas del banco de inversión estadounidense recortaron ayer su recomendación sobre Mediaset que pasa a neutral desde sobreponderar. Las rebajas fueron mucho más acusadas para el precio objetivo que pasa de 12,60 euros por acción a 9,70 euros. Es decir, tras esta decisión, la firma reduce el potencial de subida al 12,79%. Ayer la compañía se anotó una caída del 1%. El consenso de Bloomberg, no obstante, le da un margen de revalorización del 29,5% hasta los 11,25 euros.

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
19/01/16	Por una vez, al otro lado del reportaje / Algo que declarar	38	1
19/01/16	"Era incòmode que hi hagués periodistes informant sobre policies que pegaven" / Directa.cat	39	3
19/01/16	Desahucian al fotògraf Manel Armengol pero la Generalitat salva su legado / La Vanguardia	42	1
19/01/16	Una jornada aborda com els mitjans informen sobre la violència masclista / Comunicació 21	43	1
20/01/16	Al rescat d'un fotògraf / El Punt Avui	44	2
20/01/16	La manifestació de l1 de febrer del 1976 és una icona de la Transició i dArmengol. / Ara Cat	46	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
19/01/16	Senceta el període d'avaluacions per al Segell InfoParticipa 2015 / Comunicació Pública	48	1
19/01/16	El Govern reestructura Presidència separant comunicació i difusió / Comunicació 21	49	2
19/01/16	IX Encuentro de Periodismo de Investigación: Periodismo sin límites #Colombia / Periodismo Ciudadano	51	1
19/01/16	Notícies-anunci: un pas més enllà? / Media.cat Observatori crític dels mitjans	52	1
19/01/16	EFE: Carlos Martos asume como número dos tras la jubilación de María Luisa Azpiazu / PRNoticias	53	1
19/01/16	El tuit fet notícia / Media.cat Observatori crític dels mitjans	54	2
20/01/16	La perruquera de Puigdemont i el carro del súper / Media.cat Observatori crític dels mitjans	56	1
20/01/16	El CAC justifica els editorials de Terribas / E-notícies	57	1

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Algo que declarar

<http://algoquedeclarar.blogspot.com/2015/12/por-una-vez-al-otro-lado-del-reportaje.html>

Dt, 19 de gen de 2016 19:32

Audiència: -

Ranking:

VPE: -

Pàgina: 1

Tipologia: blogs

Por una vez, al otro lado del reportaje

Dimarts, 19 de gener de 2016

Por una vez, y no sin cierta incomodidad, soy yo la entrevistada y aparezco al otro lado del reportaje. En este caso, en un texto de Adrián Caballero en la revista Capçalera sobre la primera edición del programa Consolida't que a lo largo de este año se ha impartido en el Col·legi de Periodistes de Catalunya. Es un programa que asesora y forma a los autónomos, una tribu cada vez más numerosa en nuestro gremio. Una gran experiencia, sin duda, y en la que he tenido el placer de participar, junto a otros 35 freelances. Mientras tanto, el col·legi ya prepara nuevas ediciones del programa. Se puede acceder al reportaje en el siguiente Enlace.

"Era incòmode que hi hagués periodistes informant sobre policies que pegaven"

Dimarts, 19 de gener de 2016

El fotoperiodista Raúl Capín s'enfronta a dos anys de presó acusat per la policia d'agredir a agents durant dues manifestacions. Aquest dimarts 19 de gener s'inicia el judici oral contra Raúl Capín, fotoperiodista madrileny, col·laborador de Diario Independiente Digital i Mundo Obrero, detingut al maig de 2013 i acusat d'atemptat contra l'autoritat pels fets ocorreguts en dues manifestacions celebrades el 23 de febrer i del 25 d'abril d'aquell any. Aquell mateix dia també va ser detingut Adolfo Luján, un altre fotoperiodista acusat d'un presumpte delictes de calúmnies contra la policia. Les penes a les quals Capín s'enfronta són de dos anys de presó. Parlem amb ell sobre el seu judici, els fets dels quals l'acusen i la llibertat d'informació en l'Estat espanyol.

Amb quin ànim t'enfrontes al judici oral d'aquest dimarts 19? Una mica estrany, perquè se'm fa estranya aquesta situació. Però, d'altra banda, tampoc em produeix molta por. Crec que el meu cas forma part de tota aquesta espiral repressiva que ha culminat amb la Llei Mordassa, però que porta donant-se des del 15-M, agreujada per la crisi. I crec que per a Delegació de Govern a Madrid era incòmode que hi hagués periodistes informant sobre policies que pegaven a la gent que estava en un portal intentant parar un desnonament, o gent que protestava perquè els havien estafat amb les preferents. Han estat molts els conflictes. Et detenen al maig de 2013 acusat d'atemptat contra l'autoritat pels fets del 23 de febrer en una manifestació convocada per Marea Ciudadana, i per suposadament, organitzar a un grup de manifestants per agredir a uns policies d'incògnit el 25 d'abril en la manifestació 'Assetja El Congrés'. Què va ser el que va ocórrer? El que va ocórrer el 25 d'abril és que hi havia un grup de xavals i, amb ells, un grup de senyors que rondaven els 40 anys amb la cara tapada. Aquests últims els deien als xavals va, anem a creuar cubs o anem a creuar aquests bancs que aquells fills de puta ens han pegat en referència a la policia. Després ja, prop d'Embajadores, quedava un grup petit de xavals i el grup de policies es va tirar damunt d'ells per detenir-los. Aquests van començar a cridar i el grup més nombrós de xavals, que ja marxava, va tornar i van començar a forcejar amb la policia. Al final, tots es van escapar. Nosaltres, el fotoperiodista Adolfo Luján i jo, publiquem les fotos de quan aquests subjectes estaven encaputxats en la manifestació i després ja, sense aquesta braga que portaven, quan van a detenir com a policies a aquests nois. I no crec que mostrar això els fes molta gràcia. Hi ha hagut una etapa en la qual s'ha vist que la policia s'infiltrava en les manifestacions per crear incidents i després dir que aquests actes són violents i que el 15-M era un grup violent i radical. Jo crec que el que hi hagués gent fent visibles aquestes coses els va portar al fet que ens detinguessin a Adolfo i a mi. El motiu va deure ser que aquells que fan streaming, que té blogs o que col·laboren en mitjans petits agafessin por. I respecte a l'acusació d'atemptat contra l'autoritat, en quins fets es basa? Aquest és un incident que va passar a Atocha. Hi havia una noia cridant i com dues o tres persones damunt d'ella. No van identificats ni en cap

Audiència: 4.190**Ranking:** 4**VPE:** 12**Pàgina:** 2**Tipologia:** online

moment s'identifiquen com a policies. Un grup de fotògrafs ens dirigim cap allà. Jo vaig ser dels primers que vaig arribar, però moments més tard tots els altres, càmeres de televisió, de vídeo, fotògrafs es van apropar a veure el que passava. I en aquests moments és el típic, està tothom a cops de colze intentant treure la foto. Quan els policies (insisteixo que mai es van identificar com a tals) van veure que estaven envoltats de premsa, jo crec que es van espantar i van marxar. A mi m'acusen que s'escapés la noia perquè li hauria donat un cop de genoll a un policia i també l'hauria agredit amb un pal. Ha de ser alguna cosa difícil estar fent fotos i alhora amb una altra mà estar buscant un pal per pegar-los. Resulta una mica surrealista. En l'expedient que té l'advocat en relació al judici que tinc, les fotos que apareixen com a prova. Són les que va fer Carlos Hidalgo d' ABC . I les va fer en col·laboració amb la policia. Però en les fotos només se'm veu queestic allí amb una càmera de fotos. Creus que les detencions d'Adolfo Luján i la teva han tingut la intenció d'exemplificar o servir d'advertiment per a aquells que informen sobre aquestes qüestions? Jo crec que una mica sí. Ens va tocar a nosaltres, però li podia haver passat a qualsevol altre. Moltes vegades hi ha hagut càrregues contra gent de premsa. A un company de Pamplona li demanen fins a 6 anys de presó quan és a ell a qui li agrideix la policia en una manifestació. La Delegació de Govern fa temps que vol treure's de sobre a periodistes que els són molestos. Perquè ja tenen mitjans afins com és són ABC , La Razón , El Mundo o El País . El cap de policia em va arrencar el braçalet de periodista del col·legi català i se'n va anar amb ell, jo vaig sortir darrere per reclamar-ho. Algun d'aquests mitjans, abans de la teva detenció, havien publicat informacions que construïen una imatge de tu com a manifestant o com a radical d'esquerres, en lloc de com a periodista, en manifestacions o escraches. Havies notat algun tipus de fixació o assetjament cap a tu en aquests actes? M'havien pegat diverses vegades ja. I en l'escrache de la PAH al domicili de Jesús Posada, en aquells dies President del Congrés, el 12 d'abril de 2013, jo portava un braçalet del Col·legi de Periodistes de Catalunya perquè havia estat allà treballant. La policia va dir que era fals, però en el periòdic tenen les factures de quan hem estat treballant allà. I quan vam demanar explicacions ens van dir que només serveix per a Catalunya, que fora d'allí ells no es fan responsables. Això és cert. Però també és cert que el braçalet no és falsificat, és donat pel Col·legi de Periodistes. Per això, quan el cap de policia em va arrencar el braçalet i se'n va anar amb ell, jo vaig sortir darrere per reclamar-ho. Perquè si després m'obliguen a identificar-me, jo estic obligat a fer-ho. I l'única cosa que vaig fer va ser demanar-li que em retornés el braçalet. En aquest moment un fotògraf d' El Mundo va fer una foto que van retallar a l'hora de publicar-se i on no es veu el braçalet per cap part. La funció dels mèdia hauria de ser, a més d'informar, la de ser crítics amb el poder, explicar les coses com són, agradi o no agradi. Com creus que es pot construir un procés contra tu amb les proves que es presenten i amb una pena de dos anys de presó? El cas és que es construeix. Jo m'imagino que encara que ells sàpiguen que no arribarà molt lluny, la gent ja agafa por. Perquè haver de ser detingut i acudir a un judici no és un àpat de bon gust. I més si et demanen dos anys de presó. Jo com no tinc antecedents, no arribaria a entrar, però és alguna cosa que ja et limita el teu treball. Perquè penses que sense haver fet res ja em passa això, si demà haig de cobrir una altra manifestació hauria de prendre tres vegades més de cura o tallar-me perquè no em tornin a acusar d'una altra cosa i em busquin un plet gran. Si finalment ets declarat innocent

Audiència: 4.190**Ranking:** 4**VPE:** 12**Pàgina:** 3**Tipologia:** online

de les acusacions quina lectura es pot fer sobretot aquest procés? El procés crec que ha de servir perquè la societat vegi que un govern no pot muntar un Estat policial quan les coses no li són favorables. Quan està fent unes polítiques que van contra la majoria de l'interès dels ciutadans i hi ha mitjans que informen d'això, no poden treure's de la màniga una Llei Mordassa per impedir les manifestacions, les parades dels desnonaments, els escraches Això són coses que tenen més que veure amb dictadures militars que amb Estats de Dret constitucionals. La lectura que s'hauria de fer és, sobretot, per part dels mitjans de comunicació. La seva funció hauria de ser, a més d'informar, la de ser crítics amb el poder, explicar les coses com són, agradi o no agradi. Existeix algun tipus d'unitat o organització entre els periodistes de mitjans alternatius o freelance per conscienciar a l'opinió pública i recolzar-se

Desahucian al fotógrafo Manel Armengol pero la Generalitat salva su legado

Dimarts, 19 de gener de 2016

El referente fotoperiodista que retrató la Transición española se ve obligado a vivir en una cabaña donde no tenían lugar su millón y medio de diapositivas. Manel Armengol ha sido protagonista en las últimas horas gracias a un artículo publicado en la plataforma digital del Col·legi de Periodistes y en el que se hacía referencia a la dramática situación de uno de los fotoperiodistas más importantes que retrató la Transición española. El profesional será desahuciado de su piso de Barcelona y, más allá de la triste realidad personal, la situación se complicaba por la pérdida de un prestigioso y completo legado con más de un millón y medio de fotografías. La información publicada por el colegio y el llamamiento desesperado de Armengol ha tenido su efecto ya que en pocas horas el Archivo Nacional de Catalunya ha anunciado que asumirá la conservación y custodia del fondo fotográfico de Armengol. De esta forma, a pesar de que el fotoperiodista tiene que abandonar su piso donde ha vivido los últimos 20 años, tiene la consoladora noticia de que su obra no va a perderse y pasará a formar parte temporalmente del citado archivo, que ya ha hecho los primeros informes con los representantes legales del fotógrafo para encontrar una fórmula que permita su conservación, comunicación y difusión. En total, son un millón y medio de fotografías y más de 500 libros de su biblioteca personal. El fotógrafo Manel Armengol en su piso del Eixample de Barcelona. (Ana Jiménez - LV) Nacido en Badalona en 1949, Armengol es un periodista de formación que complementaba los artículos con sus propias imágenes. Con el paso del tiempo, cada vez eran más los compañeros o medios los que le pedían sus fotos, por lo que el profesional fue pasando poco a poco de la fotografía a la escritura. Una de sus imágenes más celebradas, fue la instantánea que tomó en 1976 en el Passeig de Sant Joan cuando cubría una manifestación pacífica organizada por la Asamblea de Catalunya y que fue reprimida violentamente por la policía. Las fotografías de ese episodio, que fueron censuradas en España, fueron publicados en medios extranjeros prestigiosos como The New York Times , Time , o Paris-Match. Con su preocupación profesional resuelta, Manel Armengol tiene que hacer frente ahora a una dura realidad personal: un desahucio previsto para el próximo 25 de enero. El fotoperiodista no tiene trabajo ni recursos económicos y, según publica el Colegio de Periodistas, se irá a vivir a una cabaña que tiene en Tiana de 24 metros cuadrados.

Comunicació 21

<http://comunicacio21.cat/noticies-comunicacio21/114606-una-jornada-aborda-com-els-mitjans-informen-sobre-la-violencia-masclista>

Dt, 19 de gen de 2016 12:35

Audiència: 1.257

Ranking: 4

VPE: 3

Pàgina: 1

Tipologia: online

Una jornada aborda com els mitjans informen sobre la violència masclista

Dimarts, 19 de gener de 2016

Redacció | Actualitzat el 19/01/2016 a les 12:03h El Consell de l'Audiovisual, l'Institut Català de les Dones i el Col·legi de Periodistes organitzen aquest divendres la jornada La violència masclista és notícia? , la qual se celebrarà a la seu central del CPC d'11 a 13 h. La sessió inclou una taula rodona amb la participació de Tona Gusi, vicepresidenta i coordinadora de la Xarxa Internacional de Periodistes amb Visió de Gènere a Catalunya i sotsdirectora de La Independent; Pilar Medina, professora de Comunicació de la Universitat Pompeu Fabra, i Beatriu Masià, cofundadora de l'associació Tamaia-Viure Sense Violència. A continuació hi haurà un torn obert de preguntes i debat. [Escriure un comentari](#)

Al rescat d'un fotògraf

Dimecres, 20 de gener de 2016

El pròxim 25 de gener, Manel Armengol (Badalona, 1949), puntal del fotoperiodisme català, haurà de marxar del seu pis de l'Eixample perquè ja no pot pagar el lloguer. Més enllà del drama que suposa quedar-se sense llar, en el cas d'Armengol s'hi suma una altra càrrega: perd l'espai on guardava el seu arxiu, format per 150.000 negatius, el treball de tota una vida. Un llegat particular però impregnat d'imatges de molts moments viscuts col·lectivament. Amb especial sentiment, els de la Transició. Armengol, que se n'ha d'anar a viure a una cabana, no sabia on desar el seu immens arxiu. Les xarxes socials, forces de pressió per canviar l'estat de les coses, van bullir durant tot el matí d'ahir després que el periodista Jordi Rovira publicés al diari Report. cat del Col·legi de Periodistes un article en què denuncia la situació que està patint Armengol: I ara, on deixo el meu arxiu? . La indignació era màxima, fins al punt que la reacció institucional va arribar al cap d'unes hores. L'Arxiu Nacional va fer públic en un comunicat que assumirà la custòdia del fons. El centre té previst incorporar aquest mateix divendres l'arxiu del veterà fotoperiodista, en qualitat de dipòsit provisional i preventiu. L'ingrés es produeix davant la peremptòria situació en què es troba el fons, donades les circumstàncies personals del fotògraf, que podrien comportar la dispersió dels documents, hi afegeix la nota. Armengol va picar la porta de la institució fa prop de dos mesos per conèixer les possibilitats per a la preservació del seu material. Fruit d'aquell primer contacte, els tècnics de l'arxiu han fet una primera valoració. En aquests moments, s'està explorant quines fórmules són les més adequades per a la conservació, salvaguarda, comunicació i difusió del fons, conclou el comunitat. De moment, fins que no es resolgui tot el procés, no percebrà cap compensació econòmica. També ha arribat a un acord amb la galerista Ana Mas per desar les còpies en paper a la seva galeria de l'Hospitalet de Llobregat. Armengol anirà a viure ara a una petita cabana de fusta de 24 m² a Tiana. L'escarrassida pensió de jubilat no dóna per a més. La crisi s'ha acarnissat amb la seva carrera professional. Des del 2012 no rep cap encàrrec. Lluny queden els anys daurats en què va treballar per a les publicacions més prestigioses, d'aquí i d'arreu. Lluny queda també l'accident que, els anys vuitanta, el va apartar definitivament del fotoperiodisme, però que li va obrir un altre horitzó: la fotografia de paisatges. Aquests últims anys ha exposat sovint el seu treball. L'any 2013, la Fundació Foto Colectania i el Departament de Cultura li van organitzar una exposició itinerant per diverses localitats catalanes. És un moment dur, però n'he passat d'altres que, després, són canvis en positiu. D'aquesta no sabia com me'n sortiria, però la trucada de l'Arxiu Nacional m'ha deixat tranquil. Estic molt content. No sabia què fer amb el meu arxiu i ara sé que estarà millor que a casa meva, explicava ahir a aquest diari. Les raons per les quals ha arribat a aquest panorama tan límit són múltiples. La crisi no és l'única. El fenomen digital, amb l'entrada a escena de masses de fotògrafs, també ha determinat molt la seva deriva. I el desempar institucional i la manca d'una política de gestió dels arxius dels grans fotògrafs del país també hi té alguna cosa a dir. Et diria que és un problema

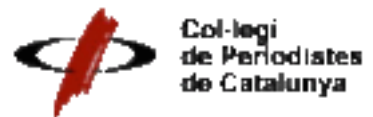
de molta gent de la meva generació. Mira en Mariscal... Ens hem quedat penjats. Han estat a dalt de tot i ara s'han fumut una senyora patacada. Armengol no es queixa. Es veu vivint tranquil a Tiana obro la porta i tinc un paisatge meravellós davant meu que no tenia al carrer Pau Claris. I no pensa deixar pas la càmera. Això sí, té la convicció que tanca definitivament una etapa. Aquest febrer farà 40 anys la seva fotografia més coneguda i reconeguda, la que va fer el 1976 al passeig de Sant Joan d'una manifestació per les llibertats que va acabar amb un ball de bastons policial. Imatge icònica que van publicar rotatius estrangers de gran tirada. Em desprenc del meu arxiu en el moment en què es compleix aquest aniversari. Per mi això és un final de cicle, i em fa feliç, conclou.

La manifestació de 11 de febrer del 1976 és una icona de la Transició i d'Armengol.

Dimecres, 20 de gener de 2016

FOTOGRAFIA Actualitzada el 20/01/2016 00:00 FOTOGRAFIA Les imatges dels grisos carregant contra manifestants indefensos que demanaven llibertat, amnistia, Estatut d'Autonomia en la Barcelona del 1976 van convertir en fotoperiodista Manel Armengol (Badalona, 1949). Les fotografies van fer la volta al món gràcies a mitjans com el New York Times o Paris Match, perquè cap capçalera del país es va atrevir a publicar-les. Fins ahir, aquells documents únics, que testimonien l'inici de la Transició fa 40 anys, estaven en perill de xivar-se junt amb tot l'arxiu del fotoperiodista. Per motius econòmics, Armengol s'ha vist obligat a canviar el pis de la dreta de l'Eixample on ha passat mitja vida per un espai molt més petit i, per tant, a buscar una ubicació a les 150.000 fotos que hi conservava, totes en material analògic (negatius i diapositives). Fa dos anys que va començar a rumiar quina institució es podria fer càrrec del material, però no s'ho plantejava d'una manera immediata. En haver de deixar el pis aquest gener, fa dos mesos va accelerar les converses amb l'Arxiu Nacional de Catalunya, però sense obtenir cap resposta concreta. Les institucions són lentes, si no tens una situació d'emergència i no surts als mitjans, deia ahir, en una pausa en el trasllat. Va ser un article publicat a Report.cat, un portal del Col·legi de Periodistes, el que va despertar la solidaritat del sector i va desencallar el cas: al cap de poques hores l'Arxiu Nacional de Catalunya anunciava que ingressaria aquesta mateixa setmana el fons de Manel Armengol en qualitat de dipòsit provisional i preventiu pel seu valor patrimonial i davant el risc de dispersió dels documents. En un futur, Armengol, que sacaba de jubilar amb una pensió molt petita d'autònom, espera negociar amb l'administració una certa compensació econòmica per les fotografies, que abasten quatre dècades i inclouen un ventall temàtic molt variat, des de la fotografia social de la Transició fins a fotografia artística i d'arquitectura, passant per viatges als Estats Units i la Xina als 70. No puc fer una donació perquè no tinc altre mitjà de vida -explicava-, però hi ha moltes fórmules i condicions. El seu objectiu és que es conservin, es cataloguin i s'exposin. Més continguts de Cultura

Periodisme i Mitjans de comunicació

Senceta el període d'avaluacions per al Segell InfoParticipa 2015

Dimarts, 19 de gener de 2016

Escrit per | Actualitat | dimarts 19 gener 2016 7:06 pm La plataforma InfoParticipa inicia una nova etapa després d'un procés de renovació tecnològica i de continguts, en el qual destaca la incorporació de nous indicadors per adaptar-se als paràmetres de la Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que ha entrat en vigor aquest 1 de gener. Després de la tercera onada d'avaluacions, que es va dur a terme entre abril del 2014 i maig del 2015, arrenca un nou període d'assessoraments i avaluacions que es prolongarà fins el 29 de febrer del 2016. Durant aquest temps, els ajuntaments hauran d'introduir les millores pertinents en les seves pàgines web per tal d'assolir els 52 indicadors establerts que els ajudaran a complir amb les exigències de la llei. Les millors puntuacions podran obtenir algun guardó de la tercera edició del Segell InfoParticipa 2015, que està previst lliurar al mes de març en el marc d'una jornada sobre transparència. Com a novetat, la nova plataforma permetrà avaluar, a més dels webs dels ajuntaments, els altres administracions com els Consells Comarcals, les Diputacions i/o les Comunitats Autònomes. **Transparència i qualitat de la informació de les administracions locals** El Segell InfoParticipa a la qualitat i la transparència de la comunicació pública local és una certificació que atorga la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) a partir de les avaluacions que realitza el Laboratori de Periodisme i Comunicació per a la Ciutadania Plural de la UAB (LPCCP) als webs municipals que publiquen una informació que facilita que qualsevol ciutadana o ciutadà tingui coneixement sobre qui són els representants polítics del seu municipi, com gestionen els recursos col·lectius i quines formes de participació posen al seu abast. Es tracta d'una marca de qualitat que doni garanties de confiança i credibilitat a les ciutadanes i els ciutadans, i un incentiu pels responsables polítics i tècnics. Fins ara, a Catalunya s'han celebrat 2 edicions corresponents als anys 2013 i 2014, i una a l'Aragó corresponent a 2014. A Catalunya, els resultats de la primera avaluació dels webs dels 947 ajuntaments que va realitzar el LPCCP (d'abril de 2012 a maig de 2013) van posar de manifest que la informació d'aquestes pàgines era molt insuficient i deficient. Amb la segona onada d'avaluacions, a partir de maig de 2013, es va poder constatar una millora. De fet, en aquesta segona onada la quantitat de webs que van aconseguir més del 50% d'indicadors positius es va més que doblar, passant de 64 a 129. També van baixar el nombre de portals que tenien suspesos per sota del 25% d'indicadors positius, tot passant de 649 a 564. **Comentaris** (0) Encara no hi ha comentaris. **Subscripció RSS** als comentaris de l'entrada. **TrackBack URI** Deixa un comentari **Nom** (necessari) **Adreça electrònica** (no es farà pública) (necessari) **Website**

El Govern reestructura Presidència separant comunicació i difusió

Dimarts, 19 de gener de 2016

Redacció | Actualitzat el 19/01/2016 a les 19:46h El Govern ha acordat en la seva primera reunió la reestructuració de diversos departaments, entre els quals el de Presidència, encapçalat per la consellera i portaveu Neus Munté. Tal com havíem avançat, la que fins ara era la Secretaria de Comunicació ha quedat dividida en dos. Per una banda, la Secretaria de Difusió i Atenció Ciutadana, per a la qual sha nomenat Jordi Vilajoana com a responsable, i la Secretaria de Comunicació del Govern i Mitjans de Comunicació. De la nova Secretaria de Difusió i Atenció Ciutadana en depenen la Direcció General d'Atenció Ciutadana i la Direcció General de Difusió (fins ara hi havia una única Direcció General d'Atenció Ciutadana i Difusió, la qual penjava de la Secretaria de Comunicació), i té com a organismes adscrits la Comissió Assessora sobre la Publicitat Institucional i el Consell Editorial. Les seves funcions són impulsar i coordinar fórmules de participació col·laborativa amb l'acció del Govern per part de la ciutadania; supervisar i coordinar la creació i aplicació dels sistemes d'informació ciutadana basats en la interconnexió dels diferents departaments; supervisar i coordinar l'organització dels serveis d'informació i comunicació corporativa de la Generalitat, i aprovar la publicitat institucional i els criteris de la imatge institucional. Per la seva part, la Secretaria de Comunicació del Govern i Mitjans de Comunicació està integrada per la Direcció General de Comunicació i la Direcció General de Mitjans de Comunicació, i té com a organisme adscrit la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Les seves funcions són elaborar l'estratègia comunicativa del Govern; definir els criteris i coordinar la política informativa, també pel que fa a la divulgació de l'acció de govern i la seva imatge a l'exterior; coordinar la comunicació del Govern i de les unitats corresponents dels departaments; vetllar per la transparència de les accions del Govern en els mitjans de comunicació i canals d'informació institucional; planificar i impulsar les activitats de foment en l'àmbit dels mitjans de comunicació, i coordinar les actuacions de comunicació del gabinet de premsa del president i de l'Oficina de Comunicació del Departament de la Presidència i de la portaveu del Govern. A banda, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya i Intracatalònia SA es relacionen amb el Departament de la Presidència mitjançant la Secretaria de Comunicació del Govern i Mitjans de Comunicació. Finalment, l'Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions de la Generalitat de Catalunya continua com a organisme adscrit a Presidència a través de la Secretaria General del Govern. També assumeix les telecomunicacions. Una altra de les novetats de la reestructuració de Presidència, és l'assumpció les competències en matèria de telecomunicacions (fins ara a càrrec del Departament de Governació), amb la incorporació de la Secretaria per a la Governança de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació, que té les funcions de planificar, supervisar i coordinar les polítiques del sector de les TIC. Daquesta nova secretaria en depèn la Direcció General de Telecomunicacions i Societat de la Informació, que exerceix les seves funcions sens perjudici de les competències que, en matèria de polítiques industrials relacionades amb

Comunicació 21

<http://comunicacio21.cat/noticies-comunicacio21/114609-es-reestructura-presidencia-amb-una-secretaria-de-comunicacio-i-una-altra-de-difusio>

Dt, 19 de gen de 2016 20:00

Audiència: 1.257

Ranking: 4

VPE: 3

Pàgina: 2

Tipologia: online

l'àmbit de les TIC corresponen al Departament d'Empresa i Coneixement. A més, queden adscrits a la nova secretaria el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI) i el Centre de Seguretat de la Informació de Catalunya (CESICAT). [Escriure un comentari](#)

IX Encuentro de Periodismo de Investigación: Periodismo sin límites #Colombia

Dimarts, 19 de gener de 2016

Los próximos días 11 y 12 de marzo de 2016, tendrá lugar el IX Encuentro de Periodismo de Investigación , organizado por Consejo de Redacción , (@ CdR_), una organización colombiana de periodistas que tiene como misión promover el periodismo de investigación. En la novena edición de este encuentro se darán cita periodistas de Colombia y el mundo, con una amplia trayectoria como investigadores dispuestos a compartir sus experiencias, herramientas de trabajo y recomendaciones a tener en cuenta. Experimenta en el 2016, un periodismo sin límites. Participa del #EpiCdR <https://t.co/ymPKlycAqO> pic.twitter.com/B21BkNrQSi Consejo de Redacción (@CdR_) enero 2, 2016 Por el momento no podemos acceder a la programación en detalle de los invitados al evento este año pero desde su web nos adelantan algunos de los temas que se abordarán en detalle: Este año conocerás que el periodismo no tiene límites , los asistentes podrán enterarse de cómo cubrir los temas coyunturales de la agenda periodística en el país y el mundo, como el proceso de paz y la transición al posconflicto, medio ambiente, migraciones y big data. Puedes consultar los invitados y las charlas mantenidas por los invitados de anteriores encuentros, entre los que nos encontramos , entre otros, a la periodista y abogada argentina Laura Zommer , (@lauzommer), directora de Chequeado , (@ Chequeado), la primera iniciativa de fact-checking de Argentina y Latinoamérica, que apuesta por la participación ciudadana, ofreciéndonos una herramienta de verificación de las actuaciones de nuestros políticos, de la que os hemos hablado en PC . El evento cuenta con el apoyo, entre otros, de Plataforma de Periodismo , (@ PlataformadP), y de la Open Society Foundations , (@ OpenSociety). Por el momento se ha abierto el plazo para inscribirse en el evento . En el caso de inscribirte antes del 1 de febrero obtienes el 25% de descuento en el valor de tu inscripción, con un precio de 240.000 dólares, 187.500 para estudiantes de pregrado. El evento se realizará en la Pontificia Universidad Javeriana de Bogotá. Auditorio Luis Carlos Galán (Calle 40 N 6-23). Una vez termine el Encuentro iniciará el proceso de edición y publicación de las Memorias del evento en la página de Consejo de Redacción . Conoce la tarifa especial para grupos que tenemos para ti. Asiste acompañado al #EpiCdR <https://t.co/PQTCLT29aN> pic.twitter.com/fbXGx0arHF Consejo de Redacción (@CdR_) diciembre 21, 2015

Notícies-anunci: un pas més enllà?

Dimarts, 19 de gener de 2016

La infiltració de la publicitat en el que hauria de ser informació periodística és cada cop més habitual i complexa i les empreses cada vegada entren mecanismes més sofisticats per tractar de «colar» els seus missatges publicitaris en l'espai destinat a informació. A vegades, però, no els cal escalfar-se massa el cap i mitjans en aquest cas El Món- publiquen un anunci amb tota la informació que la companyia Vueling- necessita per vendre els seus productes. El titular mateix ja està redactat en formar publicitari: «Vola de Barcelona a un centenar de destinacions des de 20 euros» i el subtítol ja fa referència al nom de l'empresa que llença l'oferta per tal que ningú es despisti. Finalment, i després de fer tota la informació necessària per convèncer el potencial client, la «notícia» ofereix un enllaç al web de l'empresa per tal de poder comprar els bitllets directament i còmoda. Cap avís de què es tracta d'un «contingut patrocinat» i el fetisme que cada cop entren més diaris digitals per enllaçar anuncis que estan maquetats i presentats com una notícia- pel que no pot saber-se si Vueling ha pagat per aquesta publicitat o realment la direcció de El Món ha decidit que aquesta oferta de la companyia aèria era tan rellevant com per a noticiar-ho. Aquest potser és el més evident, però hi ha moltes altres fórmules per aconseguir convertir contingut publicitari en «informatiu». Un mecanisme típic és la laboració estudiada amb una base més o menys científica a vegades ni això, com en el cas del «Blue Monday» per tal de recomanar el consum de cert producte per motius, sobretot de salut o benestar. El problema és que és més difícil publicitar empreses concretes i normalment beneficia tots els productors d'un mateix gremi per igual. Una versió més complexa és convertir en notícia el fet mateix que molta gent comprarà aquest producte, aconseguint, d'aquesta forma un «efecte crida» en què el llançament informatiu i la creació mateixa de l'esdeveniment acaben barrejant-se. Seria el cas de les rebaixes o el «black friday». Un altre és convertir una novetat comercial en un fet noticable per si mateix, la tècnica preferida dels sectors tecnològic i cultural, que fins i tot compten amb seccions específiques per a fer-ho, encara que a vegades superi aquestes i aconsegueixi arribar a portada. Però en cas que tot això falli sempre queda l'estil directe d'El Món, però en aquest cas no hi ha dubte en com s'ha pagat l'anunci-notícia, si l'empresa publicitada és una de les principals accionistes del diari, com és el cas de Telefónica i El País .

EFE: Carlos Martos asume como número dos tras la jubilación de María Luisa Azpiazu

Dimarts, 19 de gener de 2016

EFE ha comenzado el año sin Director de Información tras la prejubilación de María Luisa Azpiazu quien desde el año 2002 era la encargada de coordinar la redacción de la agencia de noticias. Azpiazu ponía fin así a una dilatada trayectoria en el medio público donde fue delegada en Washington y, posteriormente, delegada general para Estados Unidos. Le sustituye de manera provisional y sin un nombramiento oficial, Carlos Martos, hasta ahora responsable de fin de semana. María Luisa Azpiazu estudió Periodismo en la Universidad de Navarra, y entró a formar parte de Efe en Bilbao. Después trabajó en la delegación de Vitoria, y en 1981 fue nombrada delegada en San Sebastián, donde permaneció hasta 1984. En ese año, ya como jefa de sección, se trasladó a la redacción central y se integró en Política Nacional. En 1988 fue trasladada a Washington donde fue, primero, corresponsal para América Latina y posteriormente subdelegada (1996-2002). Desde febrero de 2002 y hasta julio de 2011 fue delegada general en Estados Unidos y vicepresidenta de Efe News Service. En estos años dirigió las coberturas informativas más importantes de EEUU, desde el 11-S y las guerras de Irak y Afganistán hasta la llegada de Barack Obama a la Casa Blanca, la crisis financiera de EEUU o la muerte de Osama Bin Laden. En julio de 2011 regresó a Madrid como subdirectora de la Unidad de Coordinación. En junio de 2012 fue nombrada subdirectora de Información y en octubre Directora de Información, cargo que ha mantenido hasta su jubilación el 3 de enero pasado. El nuevo Director de Información de EFE seguirá con su cargo los fines de semana. La Dirección de EFE ha informado que su sustituto provisional será Carlos Martos hasta ahora coordinador de redacción de los fines de semana. Martos mantendrá sus responsabilidades y ampliará su coordinación a los días laborables. EFE ha explicado al Comité Intercentros que este nombramiento es profesional que además no implica asignar a Martos la categoría de Director de Información - hasta que se designe un nueva directiva en EFE o se ratifique a la actual. Una situación que sólo se resolverá tras el nombramiento de un nuevo Presidente de Gobierno por las Cortes. Respecto del nombramiento el Comité Intercentros ha señalado que "provoca inquietud entre la representación de los trabajadores por la dificultad de compaginar la coordinación de la redacción a tiempo completo y más en estos momentos de tanta actividad". Las dudas son lógicas ya que el cargo de jefe o director de información es clave para entender el funcionamiento de EFE. Es el cargo más importante después del Presidente José Antonio Vera y es el nexo entre los designios de la cúpula directiva y la realidad diaria de la redacción. Es por ello que quien lo ostente debe ser un profesional de suma confianza de la Dirección, pero a la vez cercano con el equipo. Seguiremos Informando...

El tuit fet notícia

Dimarts, 19 de gener de 2016

Aquesta època serà recordada per ser aquella on la gent troba parella per Tinder i la deixa per WhatsApp, mentre cadascú es fa autopromoció per Facebook i exagera el currículum a LinkedIn. I és que és innegable que trobar parella (i deixar-la) per Internet és més còmode, més fàcil i més barat. Igual que és més còmode, més fàcil i més barat fer, de tuits, notícies. Les bondats de la xarxa shan tornat costum en la nostra quotidianitat. Com a consumidors ho tenim tot a labast. I ràpid, molt ràpid. Com a lectors, volem la informació i la volem ara. I aquí, Twitter hi juga un paper primordial. Però Com ens afecta tot això als periodistes i a la qualitat de la informació que oferim? Malauradament, tanta velocitat ens ha fet perdre el nord a tots. Especialment als editors dels diaris digitals. En aquests darrers anys, els tuits shan convertit en el recurs de supervivència bàsic del periodisme de declaracions, una font inesgotable per a periodistes-guerrillers que, parapetats en la seguretat de la trinxera ideològica del mitjà on treballen, troben qualsevol excusa en l'error o en la tergiversació per sortir amb el ganivet entre les dents i trinxar a qui es proposin. Twitter ha convertit a una part de lofici en una discussió de pati de parvulari. Mentre que en aquells temps usàvem arguments tan demolidors com l'«tu més», «li aniré a dir a la senyu » o limplacable «rebota, rebota i en el teu cul explota», aquestes reaccions shan convertit en «nen, posa-ho com a titular principal» i «ja veuràs la de retuits que tindrem. Que es foti, per bocamoll» a les redaccions. I, mira, si puja el número de followers , millor. A veure si daquí a unes setmanes fiquem la poteta en alguna tertúlia d'alguna tele i ens traiem un sobresou. Tot ha embogit tant que un tuit sense paraules , a base de caretes que riuen i ploren, ha aconseguit arribar a ser leix central de les informacions esportives, omplint hores i hores de continguts radiotelevisius. Sha de dir que Gerard Piqué sha doctorat en community management en cosa dun mes i escaig. Però si això podia ser considerat anècdota, resulta revelador i corprenedor a parts iguals que un compendi de tuits pretèrits puguin elevar-se a categoria d'argument polític (si sen pot dir així) de la cap de l'oposició del Parlament enmig del ple d'investidura dun president de la Generalitat. Qüestions ideològiques a banda, el recent investit Puigdemont va tocar el nucli del problema quan va respondre als retrets tuitaires d'Arrimadas. Cito literalment: «[Sra. Arrimadas], aixequi la mirada del Twitter. Aixequem la mirada del Twitter tots. Perquè la república de les persones entén de persones, de fets i de coneixement directe. Allò que s'interpreta, es reinterpreta o que, simplement, es liquida amb els 140 famosos caràcters, a vegades obre la porta a fer grans titulars, a fer alguna expressió afortunada però també profundes injustícies». El flamant president ho va resumir a la perfecció. Twitter és un lloc meravellós i, alhora, és meravellosament pervers. Tot és tan concís i poc contextualitzat que el marge d'error de qui actua com a font és altíssim. I si a això li sumem la manca de reflexió a l'hora descriure, el còctel és explosiu per a la víctima i molt llaminer per al carronyaire. És potser per això que ha arribat l'hora de deixar destirar els tuits com un xiclet per fer-ne una peça i, de pas, acabar amb els ganxos sensacionalistes per aconseguir quatre visites

Audiència: 1.467

Ranking: 4

VPE: 3

Pàgina: 2

Tipologia: blogs

més. De debò, no paga la pena sacrificar la poca reputació que li queda a la professió per fer una mica de rebombori i acostumar a qui els de dalt volen acostumar. Som molt més que això, malgrat que sesforcin en evitar-ho. Parafrasejant laxioma periodístic: que la realitat no ens espatlli un bon titular, (ni tampoc un bon grapat de retuits).

La perruquera de Puigdemont i el carro del súper

Dimecres, 20 de gener de 2016

Hem encetat una beta difícil de tancar, un filó del que ningú es resisteix a deixar de banda, a explorar, i fins i tot, a anar-hi més enllà. Qui avui és diputat i president del grup parlamentari de la CUP Joan Garriga Nana deia fa uns dies en una entrevista a Ràdio Terra que el que sha anomenat #pressingCUP passaria als manuals de les facultats de periodisme. No sabem si tant, però possiblement passaria a ser exemple d'exercici professional epidèmic, superficial, aquell que passa de puntetes sobre temes gruixuts sense aprofundir-hi, fer créixer el tòpic i defensar l'interès d'una informació en virtut del propi relat editorial. Aclarida la investidura del 130è president de la Generalitat hem sabut que segons la perruquera del nou inquilí de Palau el seu pentinat és d'un estil bastant progressiu, on va fer el primer àpat com a president de la Generalitat i altres detalls de dubtosa qualitat informativa. Agafada la piulada com a declaració oficial o el post de Facebook a document polític per a la reflexió, la utilització de les xarxes per part del periodisme bandeja una necessitat imperiosa d'aprofundir més enllà de l'anècdota. I fa perdre oportunitats per anar més enllà de la xafarderia i la futilitat. I així, el comentari a les xarxes socials sobre una entrevista al fiscal Pedro Horrach on shi veia un carro de la compra de Mercadona carregat de capses, obliga a la Audiència de Palma que es troba jutjant el cas Nóos a desfer-se amb camions d'una desena de carros que utilitzaven als jutjats per a traslladar els arxius i expedients. Els funcionaris els han substituït per cadires de rodes. Quedar-se en préstec un carro de supermercat és lleig. Però que un dels tres pilars de la nostra democràcia funcioni en cadira de rodes no em direu que no és una bona metàfora. Hauríem de veure amb què va el periodisme.

El CAC justifica els editorials de Terribas

Dimecres, 20 de gener de 2016

El Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) assegura que la directora i presentadora del programa El Matí de Catalunya Ràdio, Mònica Terribas, sajusta als principis professionals fixats pel Llibre d'Estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. D'aquesta manera, el Ple del CAC ha desestimat una queixa que va presentar el PPC contra la secció La Portada. Segons els populars, Terribas aprofita l'editorial del programa per expressar la seva opinió sobre esdeveniments d'actualitat, contravenint els més elementals principis sobre veracitat, objectivitat i respecte amb el pluralisme d'un mitjà públic. El CAC, però, indica que la plana web de Catalunya Ràdio defineix aquesta secció com un espai d'opinió de Mònica Terribas en el que repassa els temes d'actualitat informativa i avança alguns dels continguts. Lòrgan, després d'analitzar els editorials d'11 dies, conclou que aquest espai té el format i contingut dels anomenats sumaris o portades radiofònics. En aquest sentit, el Ple del CAC assenyala que aquestes seccions, segons el Llibre d'Estil de la CCMA, no poden contenir opinió però sí que hi poden interpretar la realitat i fins i tot introduir-hi algun element valoratiu, sempre que es mantingui la imparcialitat de la informació. Lòrgan conclou que en la formulació de les valoracions professionals en la mostra analitzada no saprecia que shagi produït cap vulneració dels principis i directrius que marca el Llibre d'Estil de la CCMA. En tot cas, recorda la necessitat de que les valoracions que es puguin emetre en aquest tipus de despaís shan d'adequar, escrupolosament, als principis del Llibre d'Estil de la CCMA i al compliment de les missions de servei públic que corresponen a aquest organisme. Per altra banda, el Ple del CAC també ha desestimat una segona queixa del PPC sobre l'actuació de Mònica Terribas en el debat electoral emès per TV3 i Catalunya Ràdio el 20 de setembre. Segons el CAC, la conducció del debat es va ajustar a les previsions del Manual d'ús del Llibre d'Estil de la CCMA, sense que pugui apreciar-se una presa de partit per cap tesi o opció política concreta.